Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 137 (2384) ▪ Вівторок, 1 серпня 2000 року ▪ Ціна договірна

Запуск відбувся. Далі буде

Фото Анатолія МИХАЙЛОВА (ДІНАУ).

Ракета-носій «Зеніт-3SL» з американським супутником PanAmSat-9 успішно стартувала з плавучого космодрому «Морський старт» у Тихому океані. Обидва ступені ракети виготовлені українськими КБ «Південне» та ВО «Південмаш» (Дніпропетровськ). Розгінний блок ДМ-SL розроблено й виготовлено російською ракетно-космічною корпорацією «Енергія». Всі ці підприємства разом з «Боїнгом» та норвезьким «Кваєрнером» входять до міжнародного консорціуму «Морський старт», який здійснює запуски з морської платформи. При цьому «Боїнг» володіє 40 відсотками капіталу, РКК «Енергія» — 25, КБ «Південне» разом з ВО «Південмаш» — 15, «Кваєрнер» —20 відсотками.

Як відомо, це четвертий запуск з морського космодрому. Перспективною програмою «Морського старту» передбачено більш як 60 пусків ракет на період до 2010 року.

1 серпня

- *1291 р. Засновано Швейцарську Конфедерацію. Національне свято країни.*
- *1792 р. У Миргороді помер грузинський поет Давид Гурамішвілі.*
- *1913 р. Не стало Лесі Українки.*
- *1924 р. В Буенос-Айресі засноване товариство «Просвіта».*
- *1944 р. Почалося Варшавське повстання проти гітлерівських окупантів.*
- *1975 р. У Гельсінкі підписано Заключний акт з безпеки і співробітництва в Європі.*

Їх зібрала Програма інтеграції

У київському Будинку вчителя за «круглий стіл», організований Українсько-європейським консультативним центром з питань законодавства, сіли представники адміністрації Президента, зацікавлених міністерств, делегації Єврокомісії в Україні. А зібрала їх разом Програма інтеграції України в ЄС на 2001—2007 рр.

План дій передбачає адаптацію українського законодавства до вимог ЄС. До них належить: створення незалежної ефективної влади, демократизація політичної системи, проведення адмінреформи, а також комплекс заходів у сфері економіки. Завдання більш ніж складне. І, схоже, в Європі не дуже вірять, що Україна зможе впоратися з ним найближчим часом. У зв'язку з цим цікава думка комісара ЄС з питань розширення Гюнтера Ферхойєна, опублікована в журналі «Капітал» (від 25.07): «Я не хотів би плекати надії, які Україна ніколи не зможе справдити». Проте впадати у розпач іще зарано. На заяву комісара першим відреагував міністр закордонних справ ФРН Йошка Фішер, який заявив, що Європа має зробити конкретні зусилля, щоб Київ ішов шляхом економічних і демократичних реформ.

Кораблі постоять і лягають на курс

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

СЬОГОДНІ в Севастополі відбудуться урочистості з нагоди Дня Військово-морських сил України. Очікується, що в них візьмуть участь (Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради України Іван Плющ, керівники Криму, всіх обласних адміністрацій України. На флагмані українського флоту «Гетьман Сагайдачний» вони вийдуть у море, щоб привітати парад кораблів і віддати почесті морякам.

*Як передає **наш кримський кореспондент Віктор Хоменко**, у програмі свята — традиційні перегони на шлюпках і концертно-спортивні видовища на площі Нахімова і Приморському бульварі, великий феєрверк, який освітить вночі не лише все місто, а й бухти з урочисто вишикуваними кораблями.*

Напередодні свята представники Київської міськдержадміністрації вручили військовим морякам ключі від квартир, збудованих на кошти столичних шефів. Окрасою свята став приурочений до нього фестиваль української народної пісні. Фольклорні колективи з Криму, Житомира, Ужгорода, Хмельницького і Рівного організували урочисту костюмовану ходу вулицями Севастополя та виступи у військових частинах і на кораблях ВМСУ, а завтра дадуть великий гала-концерт на честь українських моряків.

Я вам пишу...

Помирати — неактуально

Прочитали мені днями (сам я інвалід I групи по зору та слуху), що текст гімну нашої держави передано на затвердження. Дуже дивують перші слова «Ще не вмерли України ні слава, ні воля...» Адже гімн створюється на багато років і наступне покоління співатиме його із здивуванням. Це було актуально сотню років тому, коли сусіди рвали нашу землю на шматки, намагаючись урвати смачніший.

Павло ПОЛЦЯНОВ, ветеран.

Чернігів.

У номер

Підписано три документи

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко завершив офіційний візит до Болгарії. Його підсумком стало підписання трьох документів — Меморандуму про співробітництво у сфері сільського господарства між Міністерством аграрної політики України і Міністерством землеробства та лісового господарства Болгарії, Меморандуму між Державним комітетом будівництва, архітектури та житлової політики України і Міністерством регіонального розвитку та благоустрою Болгарії, а також Протоколу між Міністерством освіти та науки України і Міністерством освіти та науки Болгарії щодо болгарської гімназії у Болграді (Одеська область).

Готуйтеся до нових цін

Підприємства України повинні бути готові до підвищення цін на енергоносії, зокрема на газ. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», про це заявила віце-прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко в Луганську на нараді з керівниками підприємств області. Ю. Тимошенко пояснила невтішну новину тим, що Росія хоче встановити для України таку саму ціну на газ, як для європейських країн. Віце-прем'єр також назвала нереальною нинішню ціну на електроенергію на рівні 1,8 цента за кіловат-годину. На її погляд, ця ціна має становити 2,5 цента за кіловат-годину. За словами Ю. Тимошенко, ціна на електроенергію і газ — «ще один механізм у руках уряду для перерозподілу фінансових ресурсів з приватної сфери в державний сектор». І якщо «так звані інвестори вкладуть кошти в енергозбереження своїх підприємств», встановлення нової ціни на електроенергію не вплине на конкурентоспроможність української продукції.

Водночас Ю. Тимошенко доручила Міністерству палива та енергетики підготувати законопроект про списання пені і штрафів з усіх підприємств ПЕК, включаючи енергогенеруючі та вугледобувні компанії.

Знак біди

Хмарина над Болеславчиком

Версія, що саме вона стала причиною масового захворювання людей у селі Болеславчик Миколаївської області, розташованому в зоні дислокації ракетної дивізії, — одна з багатьох.

Сторожиха тваринницької ферми Валентина К. бачила, як на світанку з-під землі з шипінням вирвалася червоно-коричнева хмарина — й вітром її понесло у напрямку вулиці Трудової. Туди, де невдовзі й почали з'являтися симптоми незнаного захворювання: у дорослих і дітей шкіра вкрилася темними плямами, на людей напосіли сверблячка, головний біль, безсоння, загальна слабкість. У Первомайській центральній районній лікарні ставили попередній діагноз «токсикодермія» (отруєння токсичною речовиною).

(Закінчення на 3-й стор.).

- *«Райффайзенбанк Україна» реалізував проект підключення системи «клієнт-банк» до Інтернету.*
- *Унаслідок обриву приватною яхтою ектропроводів поблизу ТЕЦ-5, що в затоці Коник на Дніпрі, постраждало 5 осіб. Нині вони перебувають у реанімаційному відділенні Опікового центру столиці.*
- *У Єнакієвому Донецької області правоохоронці вилучили в місцевого мешканця цілий арсенал: автомат іноземного виробництва, пістолет-кулемет Шпагіна, обрізи гвинтівок, пістолет, дві гранати та 45 набоїв.*

P. S.

Сьогодні — День Військово-морських сил України

Замість дітей доводиться вчити чиновників

Доведені затримками зарплат до краю, херсонські освітяни вдалися до відчайдушного кроку. Вимагаючи видачі заборгованої впродовж 1998-99 років зарплати, вони почали голодовку.

Зібравшись на початку червня у шкільному спортзалі, 42 вчителі школи № 24 відмовилися від їжі й упродовж півтора тижня пили тільки воду. Щоправда, до середини місяця дотрималися в цій акції тільки чотирнадцятеро. Серед них і ті, кому бюджет винен до двох тисяч гривень.

Голодуючі налаштувалися тільки на повну перемогу, тому не реагували на пропозиції місцевої влади про часткове та поетапне погашення боргу. «Все або нічого» — таким було їхнє гасло.

Учителі своїм учинком також намагалися привернути увагу громадськості до численних проблем у сфері освіти, які, вважають педагоги, влада необгрунтовано ігнорує.

Донести голос херсонських освітян у відповідні владні «вуха» допомогли депутати групи «Трудова Україна» у Верховній Раді. Зокрема, під особистий контроль прецедент у школі № 24 узяла землячка голодуючих, народний депутат Світлана Друзюк. Значною мірою завдяки її старанням та підтримці керівника «Трудової України» Ігоря Шарова голодовка вчителів набула великого розголосу. Наслідком чого стало виконання всіх їхніх вимог.

Зарплату вчителям таки виплатили. Проте відкритим залишається питання, чому екстремальний спосіб протесту стає єдиним для сотень і навіть тисяч працівників освіти, які не хочуть нічого неймовірного, а лише вчасно одержати чесно зароблені гроші.

Роман КЛИМ.

Фотофакт

Захищаючи права споживачів, капітан львівської міліції вилучає «точні» ваги у продавщиці.

Фото УНІАН.

Партійні рядки

Коріння вітчизняної демократії

Соціал-демократична партія України (об'єднана) в рамках святкування 120-ліття Володимира Винниченка подарувала Кіровоградському педінституту, що носить його ім'я, підручники та художні книги. За словами лідера СДПУ (о) Віктора Медведчука, студентам передано низку унікальних творів, зокрема публіцистику, драми і оповідання В. Винниченка, «Кобзар» Т. Шевченка без купюр і скорочень, Юридичну енциклопедію, Тематичну енциклопедію українознавства та ін. Партія закликала всіх співвітчизників відзначити конкретними справами 120-ліття Володимира Винниченка — великого українського державного і громадського діяча, вченого і письменника, видатного лідера вітчизняного соціал-демократичного руху.

Корисні один одному

Голова Верховної Ради Криму Леонід Грач і мер Москви Юрій Лужков підписали протоколи до Угоди про співробітництво між автономією і російською столицею. Під час святкування дня Військово-морського флоту Росії у Севастополі Л. Грач у своєму зверненні до московської та кримської делегацій наголосив, що «сьогодні в нових геополітичних умовах ми показуємо на ділі, як варто чинити братам-слов'янам, щоб не розгубити добрі зв'язки, не відвернутися один від одного, а навпаки — зблизитися і бути корисними один одному». Голова кримського парламенту особливо окреслив домовленості про будівництво мосту «Керч—Кубань», назвавши це «ідеєю будівництва мосту між Україною і Росією».

Акції

«Язик» до Херсонеса довезуть

Із столичного Річкового порту за маршрутом Київ—Севастополь стартувала регата «Собор-2000»

За словами народних депутатів України, членів групи «Соборність», Анатолія Матвієнка та Григорія Омельченка, за два тижні екіпажі трьох яхт планують відвідати близько півтори сотні населених пунктів, де зустрічатимуться з виборцями й інформуватимуть їх про політичну ситуацію в Україні. Окрім того, вони подарують місцевим бібліотекам книги. Кінцевий пункт цієї науково-політичної експедиції — історичний Херсонес, куди вони везуть бронзовий «язик» для старовинного дзвона, який вже протягом багатьох століть мовчить. Як вважають учасники акції, це стане символом відродження української державності та єдності українського народу.

До речі, стартували яхти в день народження Святого Володимира. А отже, всі сподіваються, що під його покровительством акція пройде успішно. Учасників регати освятив та благословив Патріарх Київський та всієї Руси-України Філарет.

Альона ДЕНИСК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 26 липня 2000 р.
№ 1174

Про внесення доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 5 травня 2000 р. № 755

З метою запобігання утворенню у виробників електричної енергії, які є також її постачальниками за нерегульованим тарифом, додаткової дебіторської заборгованості з авансових платежів, що надійшли від споживачів за електричну енергію відповідно до укладених договорів, Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 5 травня 2000 р. № 755 «Про утворення державного підприємства «Енергоринок» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 19, ст. 49) такі доповнення: 1) пункт 6 доповнити абзацами такого змісту:

«Погодитися з пропозиціями Міністерства палива та енергетики щодо відпуску електричної енергії її виробникам як ліцензіатам на право провадження підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованим тарифом, у рахунок погашення заборгованості державного підприємства «Енергоринок» перед цими виробниками для подальшого постачання споживачам, а також щодо здійснення відпуску електричної енергії в обсягах, попередньо оплачених споживачами коштами або забезпечених проплатою векселями фінансових установ на день прийняття цієї постанови, згідно з укладеними договорами між постачальником та споживачем за наявності актів звіряння, підписаних постачальником і споживачем електричної енергії, в яких зазначено суму заборгованості постачальника, обсяг електричної енергії, за який проведено передоплату, а також номери платіжних або інших документів, що підтверджують внесення споживачем сум передоплати.

Взяти до відома, що у разі купівлі електричної енергії на оптовому ринку електричної енергії України постачальником, який був власником проданої ним цьому ринку електроенергії для використання її на власні потреби, сторони договору купівлі-продажу припиняють виконання зобов'язань шляхом зарахування зустрічних однорідних вимог згідно із законодавством»;

2) доповнити постанову новими пунктами 7, 8, 9 і пунктами 10, 11 такого змісту:

«7. Національній комісії регулювання електроенергетики внести в тижневий термін зміни до алгоритму розподілу коштів оптового ринку електричної енергії України в частині врахування вартості відпущеної електричної енергії з цього ринку як оплати коштами з відповідним зменшенням виплат, належних тому виробнику електричної енергії, який здійснив її постачання згідно з абзацом другим пункту 6 цієї постанови.

8. Погодитися з пропозицією Міністерства палива та енергетики, що енергопостачальні компанії, які постачають електричну енергію за регульованим тарифом, поставлятимуть її за пільговим роздрібним тарифом, який становить не менше ніж 80 відсотків розміру роздрібного тарифу на день прийняття цієї постанови, у разі дотримання споживачами таких умов:

в період до 15 серпня 2000 р. споживач здійснив попередню оплату електричної енергії, внісши при цьому вартість обсягу її споживання, заявленого на період до 1 січня 2001 р.;

попередня оплата здійснена коштами шляхом їх перерахування на розподільчий рахунок енергопостачальника, відкритий в уповноваженому банку.

9. Під час укладання окремих угод на постачання електричної енергії за пільговими роздрібними тарифами, передбачити, що:

енергопостачальник здійснює постачання електроенергії за пільговим роздрібним тарифом, починаючи з дня отримання коштів в обсягах, визначених пунктом 8 цієї постанови;

у платіжних дорученнях на попередню оплату електричної енергії споживач у графі «Призначення платежу» додатково зазначає, що оплата електроенергії провадиться згідно з пунктом 8 цієї постанови.

У разі надходження таких платіжних доручень від споживачів уповноважений банк, в якому відкрито розподільчий рахунок відповідного енергопостачальника, здійснює по них окремо розподіл коштів згідно з алгоритмом розподілу коштів оптового ринку електричної енергії України, затвердженим Національною комісією регулювання електроенергетики. При перерахуванні цих коштів на розподільчий рахунок державного підприємства «Енергоринок» банк у графі платіжного доручення «Призначення платежу» повинен додатково зазначити, що оплата електроенергії провадиться згідно з пунктом 8 цієї постанови.

10. Кошти, що надійшли на розподільчий рахунок державного підприємства «Енергоринок» згідно з пунктом 8 цієї постанови, перераховуються на поточний рахунок Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» для закупівлі свіжого ядерного палива.

11. Національній комісії регулювання електроенергетики внести відповідні зміни до алгоритму оптового ринку електричної енергії України і забезпечити компенсацію витрат енергопостачальних компаній при здійсненні продажу електричної енергії споживачам згідно з пунктом 8 цієї постанови шляхом віднесення цих витрат на результати господарської діяльності Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом».

У зв'язку з цим пункти 7, 8, 9 вважати відповідно пунктами 12, 13, 14.

Прем'єр-міністр України
В. ЮЩЕНКО.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 липня 2000 р.
№ 302-р

Про зменшення дебіторської заборгованості оптового ринку електричної енергії перед суб'єктами підприємницької діяльності, які поставляли електричну енергію з Російської Федерації

З метою сприяння проведенню розрахунків суб'єктів підприємницької діяльності України з РАТ «ЄЕС Росії» за електричну енергію, поставлену ними на оптовий ринок електричної енергії України, та зменшення дебіторської заборгованості цього ринку перед постачальниками погодитися з пропозицією Мінпаливенерго щодо проведення державним підприємством «Енергоринок» у період з 1 липня 2000 р. по 1 липня 2001 р. розрахунків з ци[ми] суб'єктами підприємницької діяльності на суму заборгованості згідно з додатком шляхом відпуску їм електричної енергії за поточною ціною оптового ринку електричної енергії України.

Прем'єр-міністр України
В. ЮЩЕНКО.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 19 липня 2000 р.
№ 1137

Про визначення уповноваженого банку

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Визначити уповноваженим банком, який обслуговує розподільчі рахунки учасників оптового ринку електричної енергії України, Ощадний банк України.

2. Ощадному банку України забезпечити відкриття розподільчих рахунків відповідно до Порядку і термінів відкриття розподільчих рахунків для зарахування коштів за електричну енергію, а також проведення розрахунків за електричну енергію відповідно до Положення про порядок проведення розрахунків за електричну енергію, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 2000 р. № 1136 «Про врегулювання відносин на оптовому ринку електричної енергії України».

Прем'єр-міністр України
В. ЮЩЕНКО.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 19 липня 2000 р.
№ 1139

Про затвердження Порядку застосування санкцій за порушення законодавства про електроенергетику

Відповідно до частини сьомої статті 27 Закону України «Про електроенергетику» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Затвердити Порядок застосування санкцій за порушення законодавства про електроенергетику.

Прем'єр-міністр України
В. ЮЩЕНКО.

Свято козацького духу

Фестивалі

Що таке «Спас»? Ні, це не з церковного календаря. Так на Січі іменували таємну науку запорозького лицарства — старовинний різновид українського бойового мистецтва, заснований ще волхвами.

Сьогодні цю науку опановують майже 300 вихованців Запорізької дитячо-юнацької школи козацького бойового мистецтва. Ця школа, яка ось уже три роки працює у місті, так і називається — «Спас».

Школа «Спас» — не лише здоровий спосіб життя та дозвілля. Її вихованці вивчають народну медицину, історію рідного краю. Кожний навчальний рік для них завершується фестивалем козацьких бойових та традиційних мистецтв. Учетверте такий фестиваль відбувся з 28 по 30 липня на Хортиці.

У програмі фестивалю було багато цікавого: і чемпіонат України з національних бойових мистецтв, і семінар керівників шкіл українського рукопашу, і виступи кобзарів та майстрів української естради ... Тепер на вихованців школи «Спас» чекають походи місцями козацької звитяги.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Малий гриб, а ціна велика!

Реалії

Щонайменше 25 мільйонів гривень уторгували любителі «тихого полювання» на Волині, збираючи гриби та ягоди у лісах області. Від них до державної казни надійшло майже мільйон гривень податків.

Щоб одержувати гроші до бюджету й надалі від усіх без винятку збирачів, відтепер на кожному заготівельному пункті у краї діятимуть спеціальні пости податківців. Вони сподіваються до кінця збирального сезону одержати від грибників іще приблизно третину від уже отриманої суми податку.

Роман ЖИЖАРА.

Фотофакт

У Київському державному цирку відбулися урочистості та святкова шоу-програма, присвячена 50-річчю Дирекції пересувних циркових колективів України.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На знімку: виступ артистки П. Чернової.

Хмарина над Болеславчиком

Знак біди

(Початок на 1-й стор.).

Селяни твердять, що хмарина явно «військового» походження. І згадують: більш як 20 років тому ракетні комплекси СС-18 міняли на сучасніші СС-20. З тієї шахти залізяччя підняли на поверхню, щоб поховати в одній з колгоспних силосних ям. Її залили шаром бетону, а зверху розташували літній табір для худоби.

Коли настала пора металобрухтного буму, про ракетний могильник згадали місцеві металошукачі. Зробили під оту яму підкоп і почали витягувати залізяччя. Розворушений могильник і «виплюнув», кажуть, оту хмарину...

Чи ж саме вона призвела до масового захворювання? Чіткої відповіді приїжджі науковці не дали. Сказали, що треба все дослідити в лабораторних умовах. А водночас порадили не пити воду із свердловини, що поблизу ракетного могильника, та з сільських криниць, отруєних нітратами. І сільське дійне стадо, мовляв, не зайво ретельно обстежити.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Вибухнув конверсійний порох

На Томашгородській дільниці № 7 міжобласного виробничого управління «Західшляхбухпром» стався вибух на складі, де зберігався конверсійний порох. Його використовували для вибухів у Рокитнівському спецкар'єрі.

На щастя, працівники воєнізованої охорони у цей час були на перезмінці, тож ніхто не постраждав. Але сила вибуху була такою, що, незважаючи на віддаленість складу від райцентру Рокитне на десятки кілометрів, тут «здригнулися» шибки в будинках.

За попередньою версією фахівців, причина вибуху —порушення правил зберігання конверсійного пороху: відсутність належної вентиляції у приміщенні. Тож гази, що нагромадилися, стали детонатором вибуху. Саме з такою мотивацією за цим фактом порушено кримінальну справу.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

До статті про дезертирство ще й про тероризм

НП

У ніч на понеділок в Києві двоє військовослужбовців, взятих під варту на гауптвахті дисциплінарного батальйону однієї з військових частин, напали на вартового, заволоділи його зброєю і захопили 18 заручників.

Шестигодинні переговори, у яких брали участь також родичі зловмисників, до результатів не призвели. Ситуація стала критичною, коли один із правопорушників вчинив майже 50 погрожуючих пострілів. Було прийнято рішення провести силову операцію. Під час проведення акції силами спецпідрозділу антитерористичного центру СБУ зловмисників було знешкоджено, а заручників звільнено. Для вивчення обставин надзвичайної пригоди створено комісію Міністерства оборони України. Порушено кримінальну справу, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Винагорода — 10 тисяч

Бомба вибухнула минулого четверга біля входу на одну із станцій метро в Дюссельдорфі, коли туди підійшли слухачі мовних курсів для іноземців-переселенців із України, Азербайджану, Росії. Всього 9 осіб різних національностей, серед них — євреї. Тяжких поранень дістали всі, четверо перебувають у реанімації. Особливо постраждали вихідці з України, подружжя Тетяна і Михайло Л. 20-річна Тетяна, яка була на п'ятому місяці вагітності, втратила дитину, вибухом їй відірвало ногу. Хірурги пришили її пацієнтці і вважають, що інвалідності вдасться уникнути. Можна сказати, що їй пощастило.

Слідство ще не встановило, випадково або цілеспрямовано вибухнула бомба. Майже безперечно, що вона була радіокерована. Жертви після закінчення занять в один і той самий час приходили саме на це місце, після чого роз'їжджалися по своїх районах. Досі не виявлено слідів, що допомогли б установити особу або осіб злочинців. За допомогу слідству оголошено винагороду — 10 тисяч марок.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Береш чуже, а віддаєш своє

До Києва прибула група експертів уряду Росії для узгодження механізму погашення Україною боргів за газ. Очолює групу заступник керівника служби глави уряду РФ Володимир Андріанов. До речі, частину боргу Україна віддавала бомбардувальниками. Питання щодо передачі Москві стратегічних бомбардувальників Ту-160 і Ту-95МС, що залишилися у Києві, а також крилатих ракет заплановано обговорити під час переговорів представників ВПС РФ та держкомпанії «Укрспецекспорт», які невдовзі відбудуться в Москві.

«Ані п'яді землі українцям»

Під таким заголовком кишинівська газета «Час» опублікувала меморандум 19 громадських організацій Молдови, який передано до парламенту. В документі міститься заклик до депутатів не ратифікувати договір про молдовсько-український кордон. Автори звернення вважають, що він порушує права молдаван і вигідний лише українцям. Нагадаю, що проблема договору загострилася після того, як мешканці села Паланка перекрили трасу Одеса—Рені, що перетинає територію Молдови. Згідно з договором 8 км цієї дороги мають відійти Україні замість 100 метрів дунайського берега, що його Україна передає Молдові.

У меморандумі вказано: «Ратифікація договору в його нинішній формулі недоцільна, бо в ньому якимось незрозумілим чином замовчано питання про 700 метрів уздовж Дунаю — території, переданій Кишиневу відповідно до постанови Верховної Ради СРСР від 1951 року». Автори заявляють, що передання 8 км траси у Паланці не може стати предметом договору про кордон. «Інакше Молдова, і зокрема мешканці населених пунктів у районі села Паланки, ризикують втратити всі гарантії реального права на їхню власність по той бік автостради (108 стратегічних га лиману Дністра, що містять нафту та інші природні багатства)».

Автори меморандуму також вимагають створити парламентсько-урядову комісію з участю представників громадських організацій.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

У номер

Очевидець та коментатор найважливіших подій століття

Сьогодні виповнюється 80 років Богдану Осадчуку. Свою журналістську працю він почав як кореспондент щоденника «Краковські вісті». 1945 року лишився у Берліні, щоб наочно побачити загибель гітлерівського режиму. Під псевдонімом Александер Кораб у часи «холодної війни» Осадчук писав у двадцяти німецьких і швейцарських газетах. Після повалення берлінського муру діяльність журналіста, письменника і викладача перенеслась частково на схід Польщі і в Україну.

■ Одним абзацом

■ Протягом червня Україна виробила більш як 2,5 млн. тонн сталі і зберегла за собою сьоме місце у світовому рейтингу країн—виробників сталі. Більше, ніж Україна, виробили у червні цієї продукції лише Китай, Японія, США, Росія, Німеччина та Південна Корея.

■ У Новограді-Волинському, що на Житомирщині, відбулося літературно-мистецьке свято «Лесині джерела». В ньому взяли участь майстри мистецтв з багатьох областей України, а також делегації із зарубіжних країн.

■ Голова Федерації профспілок України Олександр Стоян та голова національної Конфедерації угорських профспілок Ласло Шандор у рамках спільного договору про співпрацю провели в Ужгороді переговори щодо соціального і правового захисту наших співвітчизників, які виїжджають на заробітки до Угорщини.

■ Поблизу Львова почав працювати літній табір «Лісовий університет Карпат» для молоді естонської громади в Україні. Під час відпочинку, організованого Естонським товариством України і Посольством Естонії, дітей ознайомлять з естонською культурою і літературою, сучасним становищем естонців у нашій країні та світі, з політикою цієї прибалтійської країни щодо громадянства і міграції. У таборі також працюють курси для удосконалення знання естонської мови.

■ У Клеванському державному мисливському господарстві, що в Рівненській області, відкрито вперше в лісовій галузі нашої країни іподром.

■ У древньому Володимирі-Волинському, що на Волині, три дні поспіль лунали позивні Всеукраїнського фестивалю молодих виконавців «Володимир-2000», організованого з ініціативи місцевого композитора і барда Сергія Шишкіна. Проведення фестивалю співпало зі святкуванням дня міста.

■ З початку року підрозділи «Кримазчорррибводу» за 123 виходи в море припинили діяльність 20 браконьєрських суден, у тому числі — двох турецьких і двох російських. У рибалок, які займалися незаконним промислом, вилучено близько 6 тонн риби. А загалом у браконьєрів усіх мастей відібрано 43 тонни риби і їх оштрафовано на 220 тисяч гривень.

■ Лондон

Знову про «конкордів»

«Конкорд» британських авіаліній зробив у неділю екстрену посадку на острові Ньюфаундленд (Канада) через запах пального в салоні. Інцидент стався через кілька годин після того, як інший «Конкорд» приземлився в Лондоні також через проблеми з пальним. Представник Британських авіаліній заявив, що інциденти ніяк не пов'язані, і компанія не збирається відміняти рейси на своїх «конкордах», як це зробила Франція.

■ Сеул

Диппредставництва будуть

Північна та Південна Корея домовилися про заснування диппредставництв у Панмунчжом, через який проходить кордон між країнами. На міжурядових переговорах у Сеулі також досягнуто домовленості про поновлення залізничного сполучення. Наступні переговори відбудуться 29—30 серпня в Пхеньяні.

Каракас

Без сенсацій

На президентських виборах, що відбулися в неділю у Венесуелі, Уго Чавеза було переобрано ще на один шестирічний термін. За попередніми даними, за нього проголосували більш як 60% виборців.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

ЗАКОН УКРАЇНИ Про позашкільну освіту

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає державну політику у сфері позашкільної освіти, її правові, соціально-економічні, а також організаційні, освітні та виховні засади.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

Для цілей цього Закону вживаються такі терміни:

система позашкільної освіти — освітня підсистема, що включає державні, комунальні, приватні позашкільні навчальні заклади; інші навчальні заклади як центри позашкільної освіти у позаурочний та позанавчальний час (загальноосвітні навчальні заклади незалежно від підпорядкування, типів і форм власності, в тому числі школи соціальної реабілітації, міжшкільні навчально-виробничі комбінати, професійно-технічні та вищі навчальні заклади I—II рівнів акредитації); гуртки, секції, клуби, культурно-освітні, спортивно-оздоровчі, науково-пошукові об'єднання на базі загальноосвітніх навчальних закладів, навчально-виробничих комбінатів, професійно-технічних та вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації; клуби та об'єднання за місцем проживання незалежно від підпорядкування, типів і форм власності; культурно-освітні, фізкультурно-оздоровчі, спортивні та інші навчальні заклади, установи; фонди, асоціації, діяльність яких пов'язана із функціонуванням позашкільної освіти; відповідні органи управління позашкільною освітою і науково-методичні установи;

позашкільна освіта — сукупність знань, умінь та навичок, що отримують вихованці, учні і слухачі в позашкільних навчальних закладах у час, вільний від навчання в загальноосвітніх та інших навчальних закладах;

позашкільний навчальний заклад — складова системи позашкільної освіти, яка надає знання, формують вміння та навички за інтересами, забезпечує потреби особистості у творчій самореалізації та інтелектуальний, духовний і фізичний розвиток, підготовку до активної професійної та громадської діяльності, створює умови для соціального захисту та організації змістовного дозвілля відповідно до здібностей, обдарувань та стану здоров'я вихованців, учнів і слухачів;

філії позашкільного навчального закладу — структурно відокремлені підрозділи позашкільного навчального закладу, що знаходяться поза межами розташування основного позашкільного навчального закладу і виконують таку ж освітню діяльність, як основний позашкільний навчальний заклад в цілому або за окремими її напрямами;

педагогічне навантаження педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів — час, призначений для здійснення навчально-виховного процесу педагогічними працівниками позашкільного навчального закладу;

освітня діяльність позашкільного навчального закладу — процес надання знань, формування вмінь і навичок з різних напрямів позашкільної освіти, розвитку інтелектуальних і творчих здібностей, фізичних якостей відповідно до задатків та запитів осіб;

вихованці — особи, які відвідують гуртки, клуби, творчі об'єднання, секції позашкільного навчального закладу за інтересами, здібностями та нахилами, отримують допрофесійну підготовку;

учні — особи, які відвідують класи та інші творчі об'єднання позашкільного навчального закладу, навчально-виховна робота в яких організована у формі класно-урочної або іншої системи;

слухачі — особи, які проводять дослідницьку, пошукову та експериментальну роботу з різних проблем науки, техніки, мистецтва.

Стаття 2. Законодавство України про позашкільну освіту

Законодавство України про позашкільну освіту базується на Конституції України і складається із Закону України «Про освіту», цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших нормативно-правових актів.

Стаття 3. Завдання Закону України «Про позашкільну освіту»

Завданнями цього Закону є:

забезпечення прав громадян на здобуття позашкільної освіти;

визначення основних засад державної політики щодо позашкільної освіти;

створення нормативно-правової бази для подальшого розвитку позашкільної освіти;

встановлення правових засад діяльності позашкільних навчальних закладів;

визначення основних напрямів, змісту і форм навчально-виховного процесу в позашкільних навчальних закладах;

визначення прав та обов'язків учасників навчально-виховного процесу, встановлення відповідальності за порушення законодавства про позашкільну освіту;

створення умов для благодійної діяльності юридичних і фізичних осіб з метою розвитку позашкільної освіти;

регулювання відносин між органами державної влади і навчальними закладами, установами та організаціями, які визначають зміст, форми і методи позашкільної освіти вихованців, учнів і слухачів;

створення умов для соціального захисту педагогічних працівників, вихованців, учнів і слухачів позашкільних навчальних закладів.

Стаття 4. Позашкільна освіта

Позашкільна освіта є складовою системи безперервної освіти, визначеної Конституцією України, Законом України «Про освіту», цим Законом, і спрямована на розвиток здібностей та обдарувань вихованців, учнів і слухачів, задоволення їх інтересів, духовних запитів і потреб у професійному визначенні.

Стаття 5. Структура позашкільної освіти

Структуру позашкільної освіти становлять:

позашкільні навчальні заклади;

інші навчальні заклади як центри позашкільної освіти у позаурочний та позанавчальний час, до числа яких належать: загальноосвітні навчальні заклади незалежно від підпорядкування, типів і форм власності, в тому числі школи соціальної реабілітації, міжшкільні навчально-виробничі комбінати, професійно-технічні та вищі навчальні заклади I—II рівнів акредитації;

гуртки, секції, клуби, культурно-освітні, спортивно-оздоровчі, науково-пошукові об'єднання на базі загальноосвітніх навчальних закладів, міжшкільних навчально-виробничих комбінатів, професійно-технічних та вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації;

клуби та об'єднання за місцем проживання незалежно від підпорядкування, типів і форм власності;

культурно-освітні, фізкультурно-оздоровчі, спортивні та інші навчальні заклади, установи;

фонди, асоціації, діяльність яких пов'язана із функціонуванням позашкільної освіти.

Стаття 6. Здобуття позашкільної освіти

1. Вихованці, учні і слухачі мають право на здобуття позашкільної освіти відповідно до їх здібностей, обдарувань, уподобань та інтересів.

2. Позашкільна освіта здобувається громадянами у позаурочний та позанавчальний час у позашкільних навчальних закладах та інших навчальних закладах як центрах позашкільної освіти незалежно від підпорядкування, типів і форм власності, в тому числі в школах соціальної реабілітації, міжшкільних навчально-виробничих комбінатах, професійно-технічних та вищих навчальних закладах I—II рівнів акредитації.

Здобуття позашкільної освіти грунтується на принципі добровільності вибору типів закладів та видів діяльності, а також здійснюється за участю батьків або осіб, які їх замінюють, трудових колективів, громадських організацій, товариств, фондів.

3. Іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, здобувають позашкільну освіту у порядку, встановленому для громадян України.

Стаття 7. Мова (мови) навчання і виховання у позашкільній освіті

Мова (мови) навчання і виховання у позашкільній освіті визначається відповідно до Конституції України і Закону України «Про мови в Українській РСР».

Стаття 8. Основні завдання позашкільної освіти

Основними завданнями позашкільної освіти є:

виховання громадянина України;

вільний розвиток особистості та формування її соціально-громадського досвіду;

виховання у вихованців, учнів і слухачів поваги до Конституції України, прав і свобод людини та громадянина, почуття власної гідності, відповідальності перед законом за свої дії;

виховання у вихованців, учнів і слухачів патріотизму, любові до України, поваги до народних звичаїв, традицій, національних цінностей Українського народу, а також інших націй і народів;

виховання у вихованців, учнів і слухачів шанобливого ставлення до родини та людей похилого віку;

створення умов для творчого, інтелектуального, духовного і фізичного розвитку вихованців, учнів і слухачів;

формування у вихованців, учнів і слухачів свідомого й відповідального ставлення до власного здоров'я та здоров'я оточуючих, навичок безпечної поведінки;

задоволення освітньо-культурних потреб вихованців, учнів і слухачів, які не забезпечуються іншими складовими структури освіти;

задоволення потреб вихованців, учнів і слухачів у професійному самовизначенні і творчій самореалізації;

пошук, розвиток та підтримка здібних, обдарованих і талановитих вихованців, учнів і слухачів;

вдосконалення фізичного розвитку вихованців, учнів і слухачів, підготовка спортивного резерву для збірних команд України з різних видів спорту;

організація дозвілля вихованців, учнів і слухачів, пошук його нових форм; профілактика бездоглядності, правопорушень;

виховання в учасників навчально-виховного процесу свідомого ставлення до власної безпеки та безпеки оточуючих;

формування здорового способу життя вихованців, учнів і слухачів;

здійснення інформаційно-методичної та організаційно-масової роботи.

Стаття 9. Основні засади державної політики у сфері позашкільної освіти

1. Державна політика у сфері позашкільної освіти здійснюється на принципах:

доступності позашкільної освіти громадянам України незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак;

фінансування державних та комунальних позашкільних навчальних закладів відповідно до їх структури;

добровільності вибору типів позашкільних навчальних закладів, форм позашкільного навчання і видів діяльності;

науковості, світського характеру освіти;

правового і соціального захисту вихованців, учнів і слухачів в їх прагненні до вільного, різнобічного розвитку особистості.

2. Державна політика у сфері позашкільної освіти спрямована на:

створення умов для здобуття вихованцями, учнями і слухачами позашкільної освіти;

збереження та розвиток мережі державних та комунальних позашкільних навчальних закладів без права їх перепрофілювання, перепідпорядкування, злиття, закриття, передачі приміщень, обладнання, техніки в оренду;

координацію зусиль органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян та сім'ї на подальше становлення і розвиток позашкільної освіти.

Розділ II. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Стаття 10. Органи управління позашкільною освітою. Державний контроль за діяльністю позашкільних навчальних закладів

1. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади та які проводять діяльність у сфері позашкільної освіти, здійснюють управління діяльністю зазначених навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності.

2. Державне управління позашкільною освітою здійснюють:

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі освіти;

інші центральні органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади;

Рада міністрів Автономної Республіки Крим;

обласні, Київська та Севастопольська міські, районні державні адміністрації та підпорядковані їм органи управління, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади; органи місцевого самоврядування.

3. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі освіти за участю інших центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади:

бере участь у визначенні та реалізації державної політики у сфері позашкільної освіти;

формує програми розвитку позашкільної освіти;

розробляє Положення про позашкільні навчальні заклади, готує пропозиції щодо нормативів матеріально-технічного, фінансового забезпечення позашкільної освіти; розробляє нормативно-правові акти стосовно визначення соціальних гарантій педагогічним працівникам, спеціалістам позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності;

здійснює навчально-методичне керівництво, контроль та державне інспектування позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі освіти, інші центральні органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, здійснюють інші повноваження, передбачені законами України та положеннями про них.

4. Державний контроль за діяльністю позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності здійснюється з метою реалізації єдиної державної політики у сфері позашкільної освіти та забезпечується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти, іншими центральними органами виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими, районними державними адміністраціями та підпорядкованими їм органами управління, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, органами місцевого самоврядування.

5. Основною формою державного контролю за діяльністю позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності є державна атестація позашкільного навчального закладу, яка проводиться не рідше одного разу в 10 років у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти. Результати державної атестації позашкільних навчальних закладів оприлюднюються. Позачергова державна атестація державних позашкільних навчальних закладів проводиться, як виняток, лише за рішенням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі освіти або інших центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади. Позачергова державна атестація комунальних позашкільних навчальних закладів проводиться, як виняток, лише за рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та підпорядкованих їм органів управління, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, органів місцевого самоврядування.

Позачергова державна атестація приватних позашкільних навчальних закладів проводиться, як виняток, лише за рішенням власника (засновника) або спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі освіти, інших центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та підпорядкованих їм органів управління, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, органів місцевого самоврядування.

6. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах їх компетенції:

затверджують обсяги фінансування комунальних позашкільних навчальних закладів не нижче мінімальних нормативів, визначених в установленому порядку спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти, та забезпечують фінансування витрат на їх утримання;

забезпечують збереження і зміцнення матеріально-технічної бази позашкільних навчальних закладів, розвиток їх мережі, ефективне використання закріплених за ними земельних ділянок;

створюють належні умови для вибору вихованцями, учнями і слухачами видів творчої діяльності відповідно до їх інтересів та запитів батьків або осіб, які їх замінюють;

можуть вводити додаткові педагогічні ставки, визначати контингент вихованців, учнів і слухачів у позашкільних навчальних закладах;

вживають заходів для залучення вихованців, учнів і слухачів, які потребують соціальної допомоги та соціальної реабілітації, до різних форм позашкільної освіти;

забезпечують соціальний захист вихованців, учнів і слухачів, педагогічних працівників, спеціалістів та інших працівників позашкільних навчальних закладів;

організовують в установленому порядку підвищення кваліфікації, атестацію педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності;

координують діяльність педагогічних колективів позашкільних навчальних закладів, громадських організацій, підприємств та сім'ї щодо одержання вихованцями, учнями і слухачами позашкільної освіти;

здійснюють контроль за діяльністю педагогічних колективів позашкільних навчальних закладів, узагальнюють та поширюють досвід їх роботи;

проводять державну атестацію позашкільних навчальних закладів незалежно від типів і форм власності;

сприяють створенню піклувальних та опікунських рад, благодійних фондів;

здійснюють інші повноваження відповідно до Конституції України, Конституції Автономної Республіки Крим, законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про освіту», цього Закону та положень про них.

Стаття 11. Управління та громадське самоврядування позашкільного навчального закладу

1. Керівництво позашкільним навчальним закладом здійснює його директор.

Колегіальним органом управління позашкільним нав-

чальним закладом є педагогічна рада, повноваження якої визначаються Положенням про позашкільні навчальні заклади.

2. Органом громадського самоврядування позашкільного навчального закладу є загальні збори (конференція) колективу позашкільного навчального закладу.

3. У позашкільному навчальному закладі можуть функціонувати методичні об'єднання, що охоплюють учасників навчально-виховного процесу та спеціалістів певного професійного спрямування.

Стаття 12. Позашкільний навчальний заклад

1. Позашкільний навчальний заклад за своїми організаційно-правовими формами може бути державної, комунальної або приватної форми власності.

2. Статус державного має позашкільний навчальний заклад, заснований на державній формі власності.

Статус комунального має позашкільний навчальний заклад, заснований на комунальній формі власності.

Статус приватного має позашкільний навчальний заклад, заснований на приватній формі власності.

3. Позашкільні навчальні заклади можуть функціонувати у формі центрів, комплексів, палаців, будинків, клубів, станцій, кімнат, студій, шкіл мистецтв, початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів, спортивних шкіл, дитячо-юнацьких спортивних шкіл олімпійського резерву, фізкультурно-спортивних клубів за місцем проживання, фізкультурно-оздоровчих клубів інвалідів, спеціалізованих дитячо-юнацьких спортивних шкіл олімпійського резерву, дитячих стадіонів, дитячих бібліотек, дитячих флотилій, галерей, бюро, оздоровчих закладів, що здійснюють позашкільну освіту.

4. Позашкільні навчальні заклади можуть бути комплексними та профільними.

Комплексні позашкільні навчальні заклади організовують роботу з вихованцями, учнями і слухачами за різними напрямами позашкільної освіти (художньо-естетичним, туристсько-краєзнавчим, еколого-натуралістичним, науково-технічним, дослідницько-експериментальним, фізкультурно-спортивним або спортивним, військово-патріотичним, бібліотечно-бібліографічним, соціально-реабілітаційним, оздоровчим, гуманітарним). До комплексних позашкільних навчальних закладів належать палаци, будинки дітей та юнацтва, центри дитячої та юнацької творчості.

Профільні позашкільні навчальні заклади організовують роботу за певним напрямом позашкільної діяльності. До профільних позашкільних навчальних закладів належать центри, клуби туристсько-краєзнавчої, науково-технічної, еколого-натуралістичної, спортивно-оздоровчої, художньо-естетичної творчості, військово-патріотичного спрямування, станції юних туристів, натуралістів, техніків, школи мистецтв, початкові спеціалізовані мистецькі навчальні заклади, дитячо-юнацькі спортивні школи, оздоровчі заклади, туристські бази.

5. Перелік типів позашкільних навчальних закладів затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Творчі об'єднання позашкільного навчального закладу класифікуються за трьома рівнями:

початковий рівень — творчі об'єднання загальнорозвиваючого спрямування, що сприяють виявленню здібностей, обдарувань вихованців, учнів і слухачів або розвитку їх інтересу до творчої діяльності;

основний рівень — творчі об'єднання, які розвивають стійкі інтереси вихованців, учнів і слухачів, дають їм знання, практичні уміння і навички, задовольняють потреби у професійній орієнтації;

вищий рівень — творчі об'єднання за інтересами для здібних і обдарованих вихованців, учнів і слухачів.

Стаття 13. Статут позашкільного навчального закладу

1. Позашкільний навчальний заклад визнається юридичною особою з дня реєстрації його статуту.

Статут позашкільного навчального закладу розробляється відповідно до Конституції України, Закону України «Про освіту», цього Закону, Положення про позашкільні навчальні заклади.

2. Положення про позашкільні навчальні заклади затверджується Кабінетом Міністрів України.

Позашкільний навчальний заклад на основі Положення про позашкільні навчальні заклади розробляє статут, який затверджується власником (засновником) та реєструється місцевим органом виконавчої влади у порядку, встановленому законодавством України.

Позашкільні навчальні заклади діють на підставі власних статутів, затверджених:

спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти або іншими центральними органами виконавчої влади, за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти, що засновані на державній формі власності і перебувають у сфері їх управління;

Радою міністрів Автономної Республіки Крим, що засновані на комунальній формі власності і перебувають у сфері її управління;

обласними, Київською та Севастопольською міськими, районними державними адміністраціями, що засновані на комунальній формі власності і перебувають у сфері їх управління.

Статут приватного позашкільного навчального закладу погоджується з відповідним органом виконавчої влади, затверджується засновником (власником) та реєструється у порядку, встановленому законодавством України.

Стаття 14. Створення, реорганізація та ліквідація позашкільного навчального закладу

1. Порядок створення, реорганізації та ліквідації позашкільних навчальних закладів затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Державні та комунальні позашкільні навчальні заклади здійснюють свою діяльність після реєстрації статуту.

3. Приватні позашкільні навчальні заклади здійснюють свою освітню діяльність після реєстрації статуту та за наявності ліцензії, виданої в установленому законодавством України порядку.

4. Засновниками позашкільного навчального закладу можуть бути:

центральні та місцеві органи виконавчої влади;

органи місцевого самоврядування;

підприємства, установи, організації України та їх об'єднання незалежно від форм власності та підпорядкування;

громадяни України.

5. Державні та комунальні позашкільні навчальні заклади створюються відповідно центральними, місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування з урахуванням соціально-економічних, національних, культурно-освітніх потреб за умови наявності необхідної навчально-методичної та матеріально-технічної бази, педагогічних кадрів та дотримання санітарно-гігієнічних норм, правил і стандартів.

Рішення про створення приватного позашкільного навчального закладу приймається засновником (власником) за наявності необхідної навчально-методичної та матеріально-технічної бази, педагогічних кадрів та дотримання санітарно-гігієнічних норм, правил і стандартів.

6. Позашкільні навчальні заклади незалежно від підпорядкування, типів і форм власності мають рівні права і несуть однакові зобов'язання щодо дотримання вимог законодавства України.

Позашкільні навчальні заклади мають право відкривати свої філії у селах, селищах, містах України.

Розділ III. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ У ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Стаття 15. Основні напрями позашкільної освіти

Позашкільна освіта у позашкільних навчальних закладах може здійснюватися за такими напрямами:

художньо-естетичний, який забезпечує розвиток творчих здібностей, обдарувань та здобуття вихованцями, учнями і слухачами практичних навичок, оволодіння знаннями в сфері вітчизняної і світової культури та мистецтва;

туристсько-краєзнавчий, який спрямовується на залучення вихованців, учнів і слухачів до активної діяльності з вивчення історії рідного краю та довкілля, світової цивілізації, географічних, етнографічних, історичних об'єктів і явищ соціального життя, оволодіння практичними уміннями та навичками з туризму та краєзнавства;

еколого-натуралістичний, який передбачає оволодіння вихованцями, учнями і слухачами знаннями про навколишнє середовище, формування екологічної культури особистості, набуття знань і досвіду розв'язання екологічних проблем, залучення до практичної природоохоронної роботи та інших біологічних напрямів, формування знань, навичок в галузях сільського господарства: квітництво, лісництво, садівництво, грибівництво, бджільництво;

науково-технічний, який забезпечує набуття вихованцями, учнями і слухачами техніко-технологічних умінь та навичок, розширення наукового світогляду, підготовку до активної науково-дослідної роботи, оволодіння сучасною технікою та технологіями;

дослідницько-експериментальний, який сприяє залученню вихованців, учнів і слухачів до науково-дослідницької, експериментальної, конструкторської та винахідницької роботи в різних галузях науки, техніки, культури і мистецтва, а також створенню умов для творчого самовдосконалення та виявлення, розвитку і підтримки юних талантів та обдарувань;

фізкультурно-спортивний або спортивний, який забезпечує розвиток фізичних здібностей вихованців, учнів і слухачів, необхідні умови для повноцінного оздоровлення, загартування, змістовного відпочинку і дозвілля, занять фізичною культурою і спортом, підготовку спортивного резерву для збірних команд України, набуття навичок здорового способу життя;

військово-патріотичний, який забезпечує належний рівень підготовки вихованців, учнів і слухачів до військової служби, виховання патріотичних почуттів та громадянської відповідальності;

бібліотечно-бібліографічний, який спрямований на поглиблення пізнавальних інтересів вихованців, учнів і слухачів, підвищення їх інформаційної культури, набуття навичок і умінь орієнтуватися у зростаючому потоці інформації;

соціально-реабілітаційний, який забезпечує соціальне становлення та розвиток інтересів, здібностей, нахилів, потреб у самореалізації вихованців, учнів і слухачів, підготовку їх до активної професійної та громадської діяльності, організацію їх змістовного дозвілля та відпочинку;

оздоровчий, який забезпечує необхідні умови для змістовного відпочинку та передбачає оволодіння вихованцями, учнями і слухачами знаннями про здоровий спосіб життя, організацію їх оздоровлення, набуття і закріплення навичок, зміцнення особистого здоров'я і формування гігієнічних навичок особистості;

гуманітарний, який забезпечує розвиток здібностей, обдарувань, практичних навичок вихованців, учнів і слухачів, оволодіння знаннями з основ наук соціально-гуманітарного циклу.

Стаття 16. Планування діяльності позашкільного навчального закладу

1. Позашкільний навчальний заклад працює за річним планом роботи, погодженим з відповідним органом виконавчої влади, реалізує основні напрями своєї діяльності з урахуванням особливостей соціально-економічного розвитку регіону, інтересів вихованців, учнів і слухачів, потреб сім'ї, запитів інших навчальних закладів, молодіжних і дитячих громадських організацій.

2. Навчально-виховний процес у позашкільних навчальних закладах незалежно від підпорядкування, типів та форм власності здійснюється за типовими навчальними планами і програмами, що затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти, іншими центральними органами виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади.

Позашкільні навчальні заклади можуть планувати роботу гуртків, секцій за іншими навчальними планами і програмами за умови затвердження їх відповідними місцевими органами виконавчої влади.

Експериментальні навчальні плани складаються позашкільними навчальними закладами з урахуванням типових навчальних планів.

Запровадження експериментальних навчальних планів, освітніх програм, педагогічних інновацій і технологій можливе лише за спільним рішенням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі освіти (інших центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади) та Академії педагогічних наук України.

Стаття 17. Тривалість занять та режим роботи позашкільного навчального закладу

1. Тривалість занять у позашкільному навчальному закладі визначається навчальними планами і програмами з урахуванням психофізіологічного розвитку та допустимого навантаження для різних вікових категорій і становить для вихованців, учнів і слухачів:

віком від 5 до 6 років — 30 хвилин;

віком від 6 до 7 років — 35 хвилин;

інших — 45 хвилин.

2. Режим щоденної роботи встановлюється позашкільним навчальним закладом на основі рекомендацій центральних та місцевих органів виконавчої влади, у сфері управління яких він перебуває.

Позашкільний навчальний заклад забезпечує безпечні умови навчання, виховання та праці.

3. Тривалість навчального року у позашкільному навчальному закладі встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти або іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти.

У канікулярні, святкові та неробочі дні позашкільний навчальний заклад працює за окремим планом.

Стаття 18. Форми організації позашкільної освіти

1. Позашкільна освіта здійснюється диференційовано відповідно до індивідуальних можливостей, інтересів, нахилів, здібностей вихованців, учнів і слухачів з урахуванням їх віку, психофізичних особливостей, стану здоров'я у різноманітних організаційних формах: заняття, гурткова робота, клубна робота, урок, лекція, індивідуальні заняття, конференція, семінар, читання, вікторина, концерт, змагання, тренування, репетиція, похід, екскурсія, експедиція, практична робота в лабораторіях, майстернях, теплицях, на науково-дослідних земельних ділянках, сільськогосподарських та промислових підприємствах, на природі та в інших формах, передбачених статутом позашкільного навчального закладу.

2. Середня наповнюваність груп та інших організаційних форм у позашкільних навчальних закладах становить, як правило, 10-15 вихованців, учнів і слухачів.

Гранична наповнюваність груп відповідно до психо-фізіологічного розвитку вихованців, учнів і слухачів, їх вікових категорій, рівня майстерності визначається Положенням про позашкільні навчальні заклади.

Наповнюваність груп встановлюється директором позашкільного навчального закладу залежно від профілю та можливостей організації навчально-виховного процесу.

Чисельний склад груп, у яких передбачається індивідуальне навчання, становить не більше 5 вихованців, учнів і слухачів.

Положення про порядок організації індивідуальної та групової роботи в позашкільних навчальних закладах затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти.

3. Позашкільні навчальні заклади видають своїм випускникам відповідні документи про позашкільну освіту в порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти.

Випускникам, які в установленому порядку склали кваліфікаційні іспити, видається свідоцтво (посвідчення).

Зразки свідоцтв (посвідчень) затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти.

Виготовлення свідоцтв (посвідчень) для державних і комунальних позашкільних навчальних закладів здійснюється відповідно за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів.

Виготовлення свідоцтв (посвідчень) для приватних позашкільних навчальних закладів здійснюється за рахунок коштів засновників (власників).

Розділ IV. УЧАСНИКИ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Стаття 19. Учасники навчально-виховного процесу в позашкільному навчальному закладі

Учасниками навчально-виховного процесу в позашкільному навчальному закладі є:

вихованці, учні, слухачі;

директор, заступники директора позашкільного навчального закладу;

педагогічні працівники, психологи, соціальні педагоги, бібліотекарі, спеціалісти, які залучені до навчально-виховного процесу;

батьки або особи, які їх замінюють;

представники підприємств, установ, організацій, які беруть участь у здійсненні навчально-виховного процесу.

Стаття 20. Права, обов'язки та соціальний захист вихованців, учнів і слухачів позашкільного навчального закладу

1. Права та обов'язки вихованців, учнів і слухачів позашкільного навчального закладу визначаються Конституцією України, Законом України «Про освіту», цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

2. Держава здійснює захист прав вихованців, учнів і слухачів позашкільного навчального закладу та забезпечує організацію навчання і виховання неповнолітніх дітей із малозабезпечених та багатодітних сімей, дітей-інвалідів, дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, згідно із законодавством України.

3. Відволікання вихованців, учнів і слухачів позашкільного навчального закладу за рахунок навчального часу до робіт і здійснення заходів, не пов'язаних з навчальним процесом, забороняється, крім випадків, передбачених рішеннями Кабінету Міністрів України.

4. Органи виконавчої влади встановлюють різні види морального стимулювання та матеріального заохочення для переможців селищних, районних, міських, обласних, всеукраїнських та міжнародних конкурсів, турнірів, олімпіад, виставок, змагань.

5. Позашкільний навчальний заклад встановлює різні види морального стимулювання та матеріального заохочення для вихованців, учнів і слухачів відповідно до свого статуту.

6. Вихованці, учні і слухачі позашкільних навчальних закладів мають право на пільгове або безоплатне відвідування музеїв, історико-архітектурних пам'ятників у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7. Вихованці, учні і слухачі позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності мають право на безоплатне медичне обслуговування в закладах охорони здоров'я, визначених відповідними органами виконавчої влади.

8. Органи місцевого самоврядування відповідно до цього Закону можуть встановлювати порядок надання пільг на проїзд вихованців, учнів і слухачів у міському і приміському пасажирському транспорті і передбачати відповідні видатки з місцевих бюджетів.

Вихованці, учні, слухачі позашкільних навчальних закладів у сільській місцевості забезпечуються транспортом до місця навчання і додому безоплатно.

Стаття 21. Педагогічні працівники позашкільного навчального закладу

1. Педагогічним працівником позашкільного навчально-

(Закінчення на 6-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про позашкільну освіту

(Початок на 4-5-й стор.).

го закладу повинна бути особа з високими моральними якостями, яка має вищу педагогічну або іншу фахову освіту, належний рівень професійної підготовки, здійснює педагогічну діяльність, забезпечує результативність та якість своєї роботи, фізичний та психічний стан здоров'я якої дозволяє виконувати професійні обов'язки в позашкільних навчальних закладах. Педагогічним працівником позашкільного навчального закладу може бути також народний умілець з високими моральними якостями за умови забезпечення належної результативності навчально-виховного процесу.

2. Перелік посад педагогічних працівників системи позашкільної освіти встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Посаду керівника позашкільного навчального закладу незалежно від підпорядкування, типу і форми власності може займати особа, яка є громадянином України, має вищу педагогічну освіту, стаж педагогічної роботи не менше трьох років, успішно пройшла підготовку та атестацію керівних кадрів освіти у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти.

4. Права, обов'язки та соціальні гарантії для педагогічних працівників позашкільного навчального закладу визначаються Конституцією України, Законом України «Про освіту», цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Педагогічним працівникам позашкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів і форм власності надається щорічна основна відпустка тривалістю не менше 42 календарних днів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Педагогічні працівники позашкільних навчальних закладів мають право на пенсію за вислугою років за наявності педагогічного стажу роботи не менше ніж 25 років.

Педагогічним працівникам позашкільних навчальних закладів, які працюють у сільській місцевості і селищах, а також пенсіонерам, які раніше працювали педагогічними працівниками в цих населених пунктах і проживають в них, держава відповідно до законодавства забезпечує безоплатне користування житлом з опаленням і освітленням у межах встановлених норм. Вони мають право на одержання у власність земельної ділянки у розмірі середньої земельної частки відповідно до законодавства України.

Педагогічні працівники позашкільних навчальних закладів у сільській місцевості забезпечуються безоплатним проїздом до місця роботи і додому за рахунок коштів місцевого бюджету.

Стаття 22. Педагогічне навантаження педагогічних працівників позашкільного навчального закладу

1. Педагогічне навантаження керівників гуртків, секцій, студій, клубів, творчих об'єднань позашкільного навчального закладу незалежно від підпорядкування, типу і форми власності включає 18 навчальних годин протягом навчального тижня, що становить тарифну ставку, а також інші види педагогічної діяльності в такому співвідношенні до тарифної ставки:

завідування майстернями — 15-20 відсотків;

завідування навчальними кабінетами, лабораторіями, куточками живої природи, дендропарками, зимовим садом — 10-15 відсотків;

завідування паспортизованими музеями — 15-20 відсотків;

завідування навчально-дослідними ділянками, теплицями — 10-15 відсотків.

Розміри та порядок доплат за інші види педагогічної діяльності визначаються Кабінетом Міністрів України.

Розміри тарифних ставок інших педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Розподіл педагогічного навантаження у позашкільному навчальному закладі здійснюється його керівником і затверджується відповідним органом управління.

2. Педагогічне навантаження педагогічного працівника позашкільного навчального закладу незалежно від підпорядкування, типу і форми власності обсягом менше тарифної ставки, передбаченої частиною першою цієї статті, встановлюється тільки за його письмовою згодою.

Перерозподіл педагогічного навантаження протягом навчального року можливий у разі зміни кількості годин за окремими навчальними програмами, що передбачається робочим навчальним планом, або за письмовою згодою педагогічного працівника з додержанням законодавства України про працю.

Стаття 23. Трудові відносини в системі позашкільної освіти

Трудові відносини в системі позашкільної освіти регулюються законодавством України про працю, Законом України «Про освіту», цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Призначення на посаду та звільнення з посади керівника державного та комунального позашкільного навчального закладу здійснює відповідно спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі освіти, інші центральні органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, місцеві органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади. Призначення на посаду та звільнення з посади заступників керівника державного і комунального позашкільного навчального закладу здійснює відповідно спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі освіти, інші центральні органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, та місцеві органи виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають позашкільні навчальні заклади, за поданням керівника позашкільного навчального закладу. Призначення на посаду та звільнення з посади педагогічних та інших працівників державного та комунального позашкільного навчального закладу здійснює керівник позашкільного навчального закладу.

Призначення на посаду та звільнення з посади керівника приватного позашкільного навчального закладу здійснює засновник (власник) за погодженням із відповідним центральним або місцевим органом виконавчої влади. Призначення на посаду та звільнення з посади заступників керівника приватного позашкільного навчального закладу здійснює засновник (власник) за погодженням із відповідним центральним або місцевим органом виконавчої влади за поданням керівника даного закладу. Призначення на посаду та звільнення з посади педагогічних та інших працівників приватного позашкільного навчального закладу здійснює його керівник.

Стаття 24. Підготовка та підвищення кваліфікації педагогічних працівників позашкільного навчального закладу

1. Підготовка педагогічних працівників позашкільних навчальних закладів здійснюється педагогічними та іншими вищими навчальними закладами, інститутами післядипломної педагогічної освіти, їх спеціалізованими факультетами.

2. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників державних і комунальних позашкільних навчальних закладів здійснюється не рідше одного разу у п'ять років за рахунок коштів відповідних бюджетів. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників приватних позашкільних навчальних закладів здійснюється не рідше одного разу у п'ять років за рахунок коштів власника (засновника).

Стаття 25. Атестація педагогічних працівників позашкільного навчального закладу

Атестація педагогічних працівників позашкільного навчального закладу незалежно від підпорядкування, типу і форми власності здійснюється, як правило, один раз у п'ять років відповідно до Типового положення про атестацію педагогічних працівників, затвердженого спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти.

Розділ V. ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ І МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНА БАЗА ПОЗАШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Стаття 26. Фінансово-господарська діяльність позашкільного навчального закладу

1. Фінансово-господарська діяльність позашкільного навчального закладу здійснюється відповідно до законів України «Про освіту», «Про бюджетну систему України», «Про власність», «Про місцеве самоврядування в Україні», цього Закону та інших нормативно-правових актів.

2. Фінансування державних і комунальних позашкільних навчальних закладів здійснюється за рахунок коштів відповідних бюджетів, приватних позашкільних навчальних закладів — за рахунок коштів засновників (власників).

Фінансування державних, комунальних і приватних позашкільних навчальних закладів може здійснюватися також за рахунок додаткових джерел фінансування, не заборонених законодавством України. Діти із багатодітних та малозабезпечених сімей, діти-інваліди, діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування, здобувають позашкільну освіту безоплатно.

3. Додатковими джерелами фінансування позашкільного навчального закладу є:

кошти, одержані за надання додаткових освітніх послуг, роботи, виконані позашкільним навчальним закладом на замовлення підприємств, установ, організацій та громадян, доходи від реалізації власної продукції, від надання в оренду приміщень, обладнання, що не оподатковуються і спрямовуються на соціальні потреби та розвиток навчального закладу;

гуманітарна допомога;

дотації з місцевих бюджетів;

добровільні грошові внески, матеріальні цінності, одержані від підприємств, установ, організацій та окремих громадян.

Кошти, отримані за рахунок додаткових джерел фінансування, використовуються позашкільним навчальним закладом на діяльність, передбачену його статутом.

4. Бюджетне фінансування державних і комунальних позашкільних навчальних закладів не може зменшуватися або припинятися у разі наявності у зазначених закладів додаткових джерел фінансування. Не використані в поточному році позабюджетні кошти позашкільного навчального закладу не можуть бути вилучені, крім випадків, передбачених законодавством України.

Стаття 27. Матеріально-технічна база позашкільного навчального закладу

1. Позашкільний навчальний заклад володіє, користується і розпоряджається майном, земельною ділянкою відповідно до законодавства України.

Для здійснення навчально-виховної роботи позашкільним навчальним закладам надаються в користування або в оренду спортивні об'єкти, культурні, оздоровчі та інші заклади безоплатно або на пільгових умовах. Порядок надання зазначених об'єктів у користування або в оренду визначається місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства України.

2. Вимоги до матеріально-технічної бази позашкільного навчального закладу визначаються відповідними будівельними і санітарно-гігієнічними нормами, правилами і стандартами облаштування та утримання позашкільного навчального закладу, навчальними планами та програмами.

До матеріально-технічної бази позашкільного навчального закладу належать приміщення, споруди, обладнання, засоби зв'язку, транспортні засоби, земельні ділянки, рухоме і нерухоме майно, що перебуває у його власності або у повному господарському віданні, оперативному управлінні, орендоване чи надане йому засновником (власником).

3. Позашкільний навчальний заклад самостійно розпоряджається коштами, одержаними від господарської та іншої діяльності відповідно до його статуту.

Позашкільний навчальний заклад безоплатно користується земельними ділянками, на яких він розташований, та несе відповідальність за раціональне використання і відновлення природних ресурсів.

Право позашкільного навчального закладу на земельну ділянку, на якій він розміщується, закріплюється за ним відповідно до Земельного кодексу України і посвідчується відповідним Державним актом у встановленому порядку.

Основні фонди, земельні ділянки та інше майно державного і комунального позашкільного навчального закладу не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законами України. Державні і комунальні позашкільні навчальні заклади, які належать підприємствам, міністерствам та іншим органам виконавчої влади, можуть приватизуватися лише за умов:

збереження освітнього призначення позашкільного навчального закладу;

згоди колективу позашкільного навчального закладу;

наявності коштів.

4. Майно державного і комунального позашкільного навчального закладу може вилучатися засновником лише за умови подальшого використання цього майна і коштів, одержаних від його реалізації, на розвиток позашкільної освіти у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

У разі ліквідації приватного позашкільного навчального закладу майно та кошти відповідно до законодавства та установчих документів позашкільного навчального закладу використовуються за рішенням власника (засновника).

Стаття 28. Платні послуги у сфері позашкільної освіти

Державні, комунальні і приватні позашкільні навчальні заклади можуть надавати платні послуги відповідно до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України, та у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти, за погодженням з Міністерством фінансів України та Міністерством економіки України.

У випадках, передбачених законодавством України, позашкільний навчальний заклад має право надання платних послуг з певних видів діяльності після отримання у встановленому порядку відповідних ліцензій.

Платні послуги не можуть надаватися державними або комунальними позашкільними навчальними закладами замість або в межах освітньої діяльності, визначеної навчальними планами і програмами.

Платні послуги можуть надаватися за напрямами діяльності позашкільного навчального закладу.

Розділ VI. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 29. Міжнародне співробітництво у системі позашкільної освіти

Органи управління позашкільною освітою, установи і навчальні заклади системи позашкільної освіти мають право укладати угоди про співробітництво, встановлювати прямі зв'язки з органами управління освітою та навчальними закладами зарубіжних країн, міжнародними організаціями, фондами у встановленому законодавством порядку.

Держава сприяє міжнародному співробітництву у системі позашкільної освіти.

Розділ VII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПОЗАШКІЛЬНУ ОСВІТУ

Стаття 30. Відповідальність за порушення законодавства про позашкільну освіту

Посадові особи і громадяни, винні у порушенні законодавства про позашкільну освіту, несуть відповідальність у порядку, встановленому законами України.

Шкода, заподіяна позашкільним навчальним закладом вихованцям, учням і слухачам, відшкодовується відповідно до законів України.

Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Частина перша статті 21 щодо обов'язковості вищої педагогічної або іншої фахової освіти для педагогічного працівника позашкільного навчального закладу та частина третя статті 21 цього Закону щодо обов'язковості вищої педагогічної освіти для керівника позашкільного навчального закладу поширюються на осіб, які будуть призначатися на посади відповідно педагогічного працівника або керівника позашкільного навчального закладу, з дня набрання чинності цим Законом.

3. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до компетенції нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

внести необхідні зміни до Загального класифікатора галузей народного господарства, за яким позашкільні навчальні заклади віднести до галузей культури, освіти, спорту, туризму.

5. Внести зміни до таких законів України:

1) статтю 3 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156, № 51, ст. 305; 1998 р., № 33, ст. 224, № 48, ст. 292; 1999 р., № 37, ст. 334, № 39, ст. 357; 2000 р., № 4, ст. 29) доповнити підпунктом 3.2.10 такого змісту:

«3.2.10. з надання позашкільним навчальним закладом вихованцям, учням і слухачам платних послуг у сфері позашкільної освіти»;

2) пункт 7.13 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35; 1999 р., № 4, ст. 33, № 32, ст. 264; 2000 р., № 5, ст. 34) доповнити підпунктом 7.13.6 такого змісту:

«7.13.6. Звільняються від оподаткування доходи у вигляді коштів, матеріальних цінностей та нематеріальних активів, одержані позашкільними навчальними закладами, незалежно від підпорядкування, типу і форми власності, від здійснення або на здійснення діяльності, передбаченої їх статутом»;

3) абзац двадцять шостий частини шостої статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 17, ст. 80, № 26, ст. 158; 1999 р., № 7, ст. 52, № 8, ст. 60, № 36, ст. 317, № 38, ст. 350) викласти в такій редакції:

«освітня діяльність»;

4) пункт 10 частини третьої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) доповнити словами «крім керівників дошкільних, загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 червня 2000 року.
№ 1841-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Засади участі громадян в охороні громадського порядку і державного кордону

Громадяни України відповідно до Конституції України мають право створювати в установленому цим Законом порядку громадські об'єднання для участі в охороні громадського порядку і державного кордону, сприяння органам місцевого самоврядування, правоохоронним органам, Прикордонним військам України та органам виконавчої влади, а також посадовим особам у запобіганні та припиненні адміністративних правопорушень і злочинів, захисті життя та здоров'я громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, а також у рятуванні людей і майна під час стихійного лиха та інших надзвичайних обставин (далі — громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону).

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону можуть бути створені на засадах громадської самодіяльності як зведені загони громадських формувань, спеціалізовані загони (групи) сприяння міліції та Прикордонним військам України, асоціації громадських формувань тощо.

Стаття 2. Правова основа діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Правовою основою діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону є Конституція України, цей Закон, інші закони України, акти Президента України і Кабінету Міністрів України, рішення місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування з питань охорони громадського порядку і державного кордону, боротьби із злочинністю і адміністративними правопорушеннями, а також положення (статути) цих формувань.

Стаття 3. Засади організації та діяльності громадських формувань

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону створюються і діють у взаємодії з правоохоронними органами, Прикордонними військами України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, додержуючись принципів гуманізму, законності, гласності, добровільності, додержання прав та свобод людини і громадянина, прав і законних інтересів юридичних осіб, рівноправності членів цих формувань.

Координацію діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону здійснюють відповідно місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування.

Повсякденна (оперативна) діяльність таких формувань організовується, спрямовується і контролюється відповідними органами внутрішніх справ, підрозділами Прикордонних військ України.

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону не мають права займатися підприємницькою або іншою діяльністю з метою одержання прибутку.

Використання громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону України для виконання завдань, не передбачених цим Законом, забороняється.

Розділ II. ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ

Стаття 4. Порядок створення громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону створюються на добровільних засадах за місцем роботи, навчання або проживання громадян.

Рішення про створення громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону приймається на зборах (конференціях) громадян. На збори можуть бути запрошені представники трудових колективів, навчальних закладів, правоохоронних органів, підрозділів Прикордонних військ України та громадськості. Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону створюються у складі не менше ніж 10 осіб.

Місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування та правоохоронні органи надають всіляку допомогу та підтримку у створенні громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону.

Стаття 5. Положення (статут) громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону

Громадське формування з охорони громадського порядку і державного кордону діє на основі положення (статуту) про нього.

Положення (статут) громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону повинно містити:

1) назву, мету, завдання громадського формування та його юридичну адресу;

2) відомості про структуру формування і територію, в межах якої воно провадитиме свою діяльність;

3) визначення порядку створення та діяльності керівних і виконавчих органів (штабів, координаційних рад, правлінь), їх повноважень;

4) умови і порядок прийняття громадян до громадського формування і вибуття з нього;

5) статутні права та обов'язки членів громадського формування;

6) джерела надходження, порядок використання коштів та іншого майна громадського формування;

7) порядок відшкодування витрат на використання приватного автомототранспорту або у разі завдання збитків майну члена громадського формування під час виконання ним своїх обов'язків;

8) порядок внесення змін і доповнень до положення (статуту);

9) порядок припинення діяльності громадського формування і вирішення питань, пов'язаних з його ліквідацією.

У положенні (статуті) можуть бути передбачені інші норми, які стосуються особливостей створення і діяльності громадського формування.

Положення (статут) узгоджується з керівництвом відповідного територіального органу внутрішніх справ, підрозділу Прикордонних військ України, а також виконавчого органу ради, на території якої діятиме це громадське формування.

Стаття 6. Реєстрація положення (статуту) громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Для реєстрації громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону його засновники подають до відповідного виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті ради за місцем його діяльності рішення про його створення, підтримане відповідним органом внутрішніх справ чи підрозділом Прикордонних військ України, узгоджене з цими органами положення (статут), інформацію про склад керівного органу, а також список членів формування.

У разі якщо діяльність зазначеного громадського формування поширюється на територію двох і більше адміністративно-територіальних одиниць, необхідні документи подаються для реєстрації до відповідного виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті ради, на території якої буде знаходитися керівний орган такого формування.

Реєстраційний збір зазначеними формуваннями не сплачується.

Реєстраційні документи, зазначені у частині першій цієї статті, розглядаються відповідним виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті ради у місячний термін з дня їх надходження. У разі потреби орган, який здійснює реєстрацію, проводить перевірку відомостей, зазначених у поданих йому документах. Рішення про реєстрацію або відмову в ній повідомляється засновникові письмово у 10-денний термін з дня прийняття відповідного рішення.

Під час розгляду питання про реєстрацію мають право бути присутніми представники зазначеного громадського формування.

Про намір внести зміни до статутних документів після їх реєстрації громадське формування повідомляє реєструючий орган не пізніше ніж за 5 діб до проведення зборів (конференції) громадського формування, на яких має розглядатися питання про внесення таких змін.

Про зміни, внесені до статутних документів після реєстрації, громадське формування повідомляє реєструючий орган у 5-денний термін.

Перереєстрація громадських формувань здійснюється у порядку, встановленому для їх реєстрації. Після реєстрації громадське формування набуває статусу юридичної особи.

Стаття 7. Відмова у реєстрації

У реєстрації громадському формуванню з охорони громадського порядку і державного кордону може бути відмовлено, якщо його статутні документи суперечать чинному законодавству.

Рішення про відмову у реєстрації повинно містити підстави такої відмови і може бути оскаржено у встановленому порядку до суду.

Стаття 8. Припинення діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Діяльність громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону може бути припинена шляхом примусового розпуску або саморозпуску відповідно до закону.

У разі порушення громадським формуванням вимог чинного законодавства щодо його діяльності за заявою реєструючого органу або прокурора його діяльність може бути заборонена за рішенням суду у встановленому законом порядку.

Суд розглядає заяву реєструючого органу або прокурора про заборону діяльності громадського формування і приймає відповідне рішення у термін до 30 днів з моменту надходження заяви до суду.

Розділ III. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ, ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ ТА ЇХ ЧЛЕНІВ

Стаття 9. Основні завдання громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Основними завданнями громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону є:

1) у сфері охорони громадського порядку:

надання допомоги органам внутрішніх справ у забезпеченні громадського порядку і громадської безпеки, запобіганні адміністративним проступкам і злочинам;

інформування органів та підрозділів внутрішніх справ про вчинені або ті, що готуються, злочини, місця концентрації злочинних угруповань;

сприяння органам внутрішніх справ у виявленні і розкритті злочинів, розшуку осіб, які їх вчинили, захисті інтересів держави, підприємств, установ, організацій, громадян від злочинних посягань;

участь у забезпеченні безпеки дорожнього руху та боротьбі з дитячою бездоглядністю і правопорушеннями неповнолітніх;

2) у сфері охорони державного кордону:

надання допомоги підрозділам Прикордонних військ України у виявленні та затриманні осіб, які порушили або намагаються порушити державний кордон чи провадять іншу протиправну діяльність на кордоні;

сприяння військовослужбовцям Прикордонних військ України в охороні державного кордону, виключної (морської) економічної зони України, а також здійснення контролю за дотриманням режиму державного кордону, прикордонного режиму і режиму в пунктах пропуску через державний кордон, проведення разом з ними пропуску громадян до місць відпочинку і роботи;

надання допомоги підрозділам Прикордонних військ України у виявленні умов та причин, які можуть призвести до злочинної діяльності на кордоні, і вжиття заходів до їх усунення;

участь у спостереженні за місцями роботи і відпочинку поблизу кордону та за прикордонними інженерними спорудами;

участь у заходах Прикордонних військ України з профілактики порушень або спроб порушення державного кордону і режиму в пунктах пропуску через державний кордон, незаконного переміщення через державний кордон вантажів, предметів, матеріалів та іншого майна;

3) у разі виникнення надзвичайних ситуацій:

надання невідкладної допомоги особам, які потерпіли від нещасних випадків чи правопорушень;

участь у рятуванні людей і майна, підтриманні громадського порядку у разі стихійного лиха та інших надзвичайних обставин.

Стаття 10. Права громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Для виконання завдань, визначених у цьому Законі, громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону та їх члени мають право:

1) брати участь у забезпеченні охорони громадського порядку і державного кордону разом з працівниками міліції, військовослужбовцями Прикордонних військ України, а в сільській місцевості — самостійно шляхом виконання конкретних доручень керівника відповідного органу внутрішніх справ чи підрозділу Прикордонних військ України;

2) вживати спільно з працівниками міліції заходів до припинення адміністративних правопорушень і злочинів;

3) представляти і захищати інтереси своїх членів у державних органах та підприємствах, установах, організаціях, навчальних закладах;

4) взаємодіяти з іншими органами громадської самодіяльності, що беруть участь у заходах, спрямованих на:

ведення індивідуально-профілактичної роботи з особами, схильними до вчинення адміністративних правопорушень і злочинів;

надання допомоги у боротьбі із злочинами у сфері економіки, податкового законодавства, а також пияцтвом, наркоманією, порушеннями правил торгівлі та у сфері благоустрою території міст, інших населених пунктів;

охорону природи і пам'яток історії та культури;

забезпечення безпеки дорожнього руху;

5) вносити до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності пропозиції щодо запобігання адміністративним правопорушенням і злочинам, виникненню причин і умов, що сприяють їх вчиненню;

6) підтримувати зв'язки з відповідними громадськими організаціями інших країн з метою обміну досвідом роботи.

Стаття 11. Форми і методи роботи громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону проводять свою діяльність під контролем органів внутрішніх справ, підрозділів Прикордонних військ України шляхом:

1) спільного з працівниками органів внутрішніх справ, прикордонниками патрулювання і виставлення постів на вулицях, майданах, залізничних вокзалах, в аеропортах, морських і річкових портах, у місцях компактного проживання громадян, розташування підприємств, установ, організацій, навчальних закладів, а також у місцях можливої появи порушників кордону в межах району, що контролюється Прикордонними військами України, прикордонної смуги; участі в забезпеченні охорони громадського порядку під час проведення масових заходів, погоджених у випадках, передбачених законом, з виконавчими органами місцевого самоврядування;

2) проведення разом з прикордонниками огляду на маршрутах можливого руху порушників державного кордону, місць їх укриття, транспортних засобів, суміжної з державним кордоном місцевості з метою встановлення причин та умов перебування невідомих осіб;

3) участі у заходах правоохоронних органів, спрямованих на боротьбу з окремими видами правопорушень.

Стаття 12. Членство у громадських формуваннях з охорони громадського порядку і державного кордону

Членами громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону можуть бути громадяни України, які досягли 18-річного віку, виявили бажання брати участь у зміцненні правопорядку і в охороні державного кордону та здатні за своїми діловими, моральними якостями і станом здоров'я виконувати на добровільних засадах взяті на себе зобов'язання.

Члени громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону можуть брати участь у забезпеченні правопорядку та охороні державного кордону за місцем реєстрації цих об'єднань та лише після проходження відповідної правової та спеціальної підготовки в органах внутрішніх справ, підрозділах Прикордонних військ України і одержання в органі місцевого самоврядування посвідчення члена громадського формування і нарукавної пов'язки, зразки яких затверджуються Кабінетом Міністрів України. Підготовка членів зазначених громадських формувань здійснюється у порядку, що встановлюється Міністерством внутрішніх справ України і Державним комітетом у справах охорони державного кордону України.

Не можуть бути членами зазначених громадських формувань особи, які порушують громадський порядок, особи, судимість з яких не знята або не погашена у встановленому законом порядку, та раніше засуджені за умисні злочини, хворі на хронічний алкоголізм і наркоманію, визнані в судовому порядку недієздатними чи обмежено дієздатними, та інші особи у випадках, передбачених законами України.

Стаття 13. Обов'язки і права членів громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Члени громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону зобов'язані:

1) брати активну участь в охороні громадського порядку і державного кордону, припиненні адміністративних правопорушень і злочинів та запобіганні їм;

2) під час виконання обов'язків з охорони громадського порядку і державного кордону мати особисте посвідчення члена громадського формування та нарукавну пов'язку;

3) доставляти в міліцію, в підрозділ Прикордонних військ України, штаб громадського формування з охорони громадського порядку або громадський пункт охорони порядку, приміщення виконавчого органу селищної, сільської ради осіб, які вчинили адміністративні правопорушення, з метою його припинення, якщо вичерпано інші заходи впливу, встановлення особи порушника, складення протоколу про адміністративне правопорушення у разі неможливості скласти його на місті вчинення правопорушення, якщо складення протоколу є обов'язковим;

4) надавати у межах наданих їм прав допомогу народним депутатам України, представникам органів державної влади та органів місцевого самоврядування у їх законній діяльності, якщо в цьому їм чиниться протидія або загрожує небезпека з боку правопорушників.

Крім того, члени громадських формувань, які беруть участь в охороні державного кордону, зобов'язані знати:

(Закінчення на 8-й стор.).

Закон друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ

(Початок на 7-й стор.).

1) місцевість, точне проходження кордонів, номери і місце розміщення прикордонних знаків на дільниці застави;

2) режим державного кордону і прикордонний режим, чинне законодавство з цих питань;

3) зразки документів на право в'їзду та перебування громадян України та інших осіб у районах, що контролюються Прикордонними військами України, у прикордонній смузі.

Члени громадських формувань під час виконання своїх обов'язків з охорони громадського порядку і державного кордону після обов'язкового пред'явлення посвідчення члена громадського формування мають право:

1) вимагати від громадян додержання правопорядку, припинення адміністративних правопорушень і злочинів, додержання режиму державного кордону, в тому числі на територіях, що межують з державним кордоном, де прикордонну смугу не визначено;

2) у разі підозри у вчиненні адміністративних правопорушень і злочинів перевіряти у громадян документи, що посвідчують їх особу;

3) спільно з працівниками органів внутрішніх справ та військовослужбовцями Прикордонних військ України затримувати і доставляти до органу внутрішніх справ, підрозділу Прикордонних військ України, штабу громадського формування з охорони громадського порядку або громадського пункту охорони порядку осіб, які виявили злісну непокору законним вимогам члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону і не виконують вимог щодо припинення адміністративного правопорушення;

4) складати протоколи про адміністративні правопорушення;

5) входити до клубів, кінотеатрів, стадіонів, інших громадських місць і приміщень за згодою власника чи уповноваженого ним органу для переслідування правопорушника, який переховується, або припинення адміністративних правопорушень чи злочинів;

6) у разі участі спільно з прикордонниками у пошуку порушників кордону за згодою громадян або власника підприємства, установи, організації чи уповноваженого ним органу та в присутності їх представників входити у будь-який час доби до житлових приміщень, на територію і в приміщення підприємств, установ, організацій та оглядати транспортні засоби;

7) у невідкладних випадках використовувати транспортні засоби, що належать підприємствам, установам, організаціям або громадянам (за їх згодою), крім транспортних засобів дипломатичних, консульських та інших представництв іноземних держав, міжнародних організацій, транспортних засобів спеціального призначення, для доставлення до лікувальних закладів осіб, що перебувають у безпорадному стані, а також осіб, які потерпіли від нещасних випадків або правопорушень і потребують термінової медичної допомоги;

8) у разі порушення водіями Правил дорожнього руху, створення реальної загрози життю або здоров'ю громадян вживати заходів до припинення цього правопорушення, здійснювати перевірку документів у водіїв на право користування та керування транспортними засобами, а також не допускати осіб, які не мають документів або перебувають у стані сп'яніння, до подальшого керування транспортними засобами;

9) під час виконання обов'язків члена громадського формування використовувати за власним бажанням свій або інший приватний автомототранспорт за згодою власника або особи, у володінні якої він перебуває. Відшкодування витрат за його використання у таких випадках може провадитися за рахунок коштів громадського формування у порядку, визначеному його положенням (статутом);

10) вести роботу серед населення щодо роз'яснення чинного законодавства про державний кордон України, систему режимних заходів у прикордонній смузі та контрольованому прикордонному районі;

11) застосовувати в установленому порядку заходи фізичного впливу, спеціальні засоби індивідуального захисту та самооборони.

Розділ IV. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ І СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ

Стаття 14. Умови та порядок застосування заходів фізичного впливу і спеціальних засобів

Члени громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону під час спільного з працівниками органів внутрішніх справ, прикордонниками виконання покладених на них завдань з охорони громадського порядку і державного кордону мають право застосувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби індивідуального захисту та самооборони, заряджені речовинами сльозоточивої та дратівної дії у випадках і в порядку, передбачених законом. Порядок придбання, видачі громадським формуванням з охорони громадського порядку і державного кордону цих спеціальних засобів та їх зберігання визначається Міністерством внутрішніх справ України і Державним комітетом у справах охорони державного кордону України.

Про намір застосувати силу і спеціальні засоби особи попереджаються (якщо дозволяють обставини). Без попередження фізична сила і спеціальні засоби можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю або здоров'ю члена громадського формування, іншого громадянина, працівника міліції, військовослужбовця Прикордонних військ України.

Не дозволяється застосування заходів фізичного впливу і спеціальних засобів до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що загрожує життю і здоров'ю людей, членів громадських формувань, працівників міліції, військовослужбовців Прикордонних військ України, або збройного нападу чи збройного опору.

У разі неможливості уникнути застосування заходів фізичного впливу або спеціальних засобів члени громадських формувань не можуть перевищувати міри, необхідної для припинення правопорушення, а також зобов'язані звести до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушника та інших громадян. У разі заподіяння такої шкоди члени громадських формувань забезпечують подання допомоги потерпілим у найкоротший термін.

Про поранення або смерть правопорушника, що сталися внаслідок застосування заходів фізичного впливу і спеціальних засобів, члени громадських формувань повинні негайно сповістити відповідні органи внутрішніх справ і прокуратури, підрозділи Прикордонних військ України.

Перевищення повноважень із застосуванням сили, а також спеціальних засобів тягне за собою відповідальність згідно з законом.

Члени громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону, які мають дозвіл органу внутрішніх справ на придбання, зберігання і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії, мають право під час виконання своїх обов'язків спільно з працівниками органів внутрішніх справ або прикордонниками застосовувати власні або видані цими об'єднаннями спеціальні засоби:

1) для самозахисту і захисту громадян від нападу та інших дій, що створюють загрозу їх життю або здоров'ю;

2) для припинення групових порушень громадського порядку та державного кордону;

3) для відбиття нападу на будівлі, приміщення державних і громадських організацій, підприємств, установ, транспортні засоби, а також громадян та їх особисту власність;

4) для затримання і доставлення до органу внутрішніх справ, підрозділу Прикордонних військ України, громадського пункту охорони порядку осіб, які вчинили адміністративні правопорушення чи злочини, продовжують заподіювати шкоду оточуючим громадянам або чинять опір;

5) для припинення в разі потреби опору працівникам міліції та військовослужбовцям Прикордонних військ України, іншим особам, які виконують службові або громадські обов'язки з охорони громадського порядку і державного кордону та боротьби із злочинністю.

Членам громадського формування забороняється під час виконання своїх обов'язків з охорони громадського порядку і державного кордону використовувати холодну та вогнепальну зброю, в тому числі мисливську, яка згідно з чинним законодавством перебуває в їх особистому користуванні.

Розділ V. ДЕРЖАВА І ДІЯЛЬНІСТЬ ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ

Стаття 15. Обов'язки органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, посадові особи цих органів, керівники підприємств, установ, організацій у межах своєї компетенції, а також громадяни сприяють громадським формуванням в охороні громадського порядку і державного кордону.

Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації в установленому порядку розглядають пропозиції громадських формувань щодо поліпшення стану громадського порядку і охорони державного кордону та вживають у межах своєї компетенції відповідних заходів.

Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування спільно з органами внутрішніх справ, підрозділами Прикордонних військ України організовують діяльність громадських формувань з охорони громадського порядку та державного кордону шляхом залучення їх членів до проведення патрулювання та інших спільних заходів, проведення інструктажів та оперативного надання відповідної інформації, крім таємної, залучення їх членів до правового навчання та ознайомлення з формами та методами боротьби з правопорушеннями.

Стаття 16. Координація діяльності громадських формувань

Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування у межах своєї компетенції спільно з органами внутрішніх справ та підрозділами Прикордонних військ України здійснюють координацію та контроль за діяльністю громадських формувань, заслуховують повідомлення і звіти керівників зазначених формувань.

Для реалізації цілей і завдань цих громадських формувань місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування мають право вводити за рахунок коштів місцевого бюджету посади інструктора з питань роботи з цими формуваннями, начальника загону народної дружини підприємства, установи, організації.

Керівництво діяльністю громадськими формуваннями здійснюють штаби, координаційні ради та правління, які формуються на виборній основі.

Стаття 17. Правові гарантії та соціальний захист членів громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Законом гарантується захист життя, здоров'я, честі, гідності, майна члена громадського формування та членів його сім'ї від злочинних посягань та інших протиправних дій.

Злісна непокора членові громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, а також його образа та інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на нього обов'язків, тягнуть за собою відповідальність згідно з законом.

У разі загибелі членів громадського формування під час виконання ними покладених на них завдань з охорони громадського порядку і державного кордону членам сім'ї загиблого або особам, які перебувають на його утриманні, за рахунок коштів, які виділяються на фінансування діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону, у порядку, визначеному цим Законом, виплачується одноразова допомога у розмірі не менше п'ятирічного середнього заробітку загиблого за основним місцем роботи, а також відповідно до чинного законодавства призначається пенсія у зв'язку з втратою годувальника.

У разі каліцтва, заподіяного члену громадського формування, або встановлення інвалідності, яка настала внаслідок виконання ним обов'язків з охорони громадського порядку і державного кордону, у порядку, визначеному цим Законом, йому виплачується одноразова допомога у розмірі від трирічного до п'ятирічного середнього заробітку (залежно від ступеня втрати працездатності) і призначається пенсія по інвалідності відповідно до законодавства. Кошти, витрачені у зв'язку з цим на лікування члена громадського формування, стягуються з винної особи у встановленому порядку.

За членами громадських формувань, які потерпіли від злочинного діяння, за винятком випадку заподіяння такої шкоди при перевищенні ними меж необхідної оборони, зберігаються місце роботи (посада) та середня заробітна плата на весь період до відновлення працездатності або визнання їх у встановленому порядку інвалідами.

Одноразові допомоги члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або членам його сім'ї, передбачені частиною третьою і четвертою цієї статті, а також збитки, завдані його майну чи майну членів його сім'ї у зв'язку з виконанням ним обов'язків з охорони громадського порядку і державного кордону, можуть бути відповідно виплачені чи компенсовані у повному обсязі за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб у встановленому законом порядку.

Члени зазначених громадських формувань можуть бути застраховані за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів на випадок загибелі або смерті на суму десятирічного середнього заробітку за основним місцем роботи, а в разі поранення, контузії, травм або каліцтва, захворювання чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням обов'язків з охорони громадського порядку і державного кордону, — у розмірі від річної до п'ятирічної середньої заробітної плати залежно від ступеня втрати працездатності.

Порядок та умови страхування членів громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Заходи заохочення і стягнення щодо членів громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону

За активну участь у забезпеченні охорони громадського порядку і державного кордону члени громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону заохочуються органами внутрішніх справ, підрозділами Прикордонних військ України, іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування шляхом оголошення подяки або видачі цінного подарунка чи грошової винагороди. Крім того, підприємства, установи і організації за поданням керівних органів громадських формувань можуть надавати членам цих об'єднань пільгові путівки до санаторію або будинку відпочинку, додаткову оплачувану відпустку терміном до 5 днів та інші види заохочення і пільги, визначені зборами трудового колективу, за рахунок власних коштів. За поданням керівних органів громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону члени цих формувань, які беруть найбільш активну участь в охороні громадського порядку, мають переважне право на вступ до навчальних закладів системи Міністерства внутрішніх справ України, Прикордонних військ України, прийняття на службу до органів внутрішніх справ або Прикордонних військ України.

За особливі заслуги під час виконання свого громадського обов'язку та виявлення при цьому мужності і героїзм члени громадського формування відзначаються в установленому порядку державними нагородами.

У зазначеному порядку можуть заохочуватися інші громадяни України, які подають активну допомогу органам внутрішніх справ та підрозділам Прикордонних військ України у виконанні покладених на них завдань.

До членів громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, які несумлінно ставляться до виконання своїх обов'язків, можуть застосовуватися за рішенням загальних зборів або керівного виконавчого органу цього об'єднання стягнення у вигляді попередження, догани, виключення із членів громадського формування.

Розділ VI. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ

Стаття 19. Забезпечення діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Органи місцевого самоврядування та місцеві державні адміністрації мають право вирішувати питання щодо забезпечення діяльності громадських формувань, надавати їм службові приміщення, необхідний інвентар та засоби зв'язку.

Службові приміщення надаються громадським формуванням у місячний термін після їх реєстрації.

Громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону можуть користуватися на договірних засадах майном підприємств, установ, організацій та інших власників, у тому числі транспортними засобами, інвентарем та засобами зв'язку.

Органи внутрішніх справ, підрозділи Прикордонних військ України у разі потреби можуть надавати на договірних засадах громадським формуванням на період їх чергування або проведення цільових заходів мобільні радіотехнічні та спеціальні засоби, інші предмети екіпіровки нарядів.

Розділ VII. НАГЛЯД І КОНТРОЛЬ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ГРОМАДСЬКИМИ ФОРМУВАННЯМИ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ

Стаття 20. Контроль за діяльністю громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону

Контроль за діяльністю громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону здійснюється органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у порядку, встановленому законом.

Органи, що проводять реєстрацію зазначених громадських формувань, здійснюють контроль за дотриманням ними вимог положення (статуту). Представники цих органів мають право спостерігати за проведенням громадськими формуваннями заходів, вимагати необхідні документи, одержувати пояснення.

Контроль за джерелами і розмірами надходжень коштів до цих громадських формувань здійснюється відповідно до закону.

У разі порушення фінансової дисципліни з боку громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону воно несе відповідальність згідно з законом.

Стаття 21. Нагляд за додержанням і застосуванням законів громадськими формуваннями з охорони громадського порядку і державного кордону

Нагляд за додержанням і застосуванням законів громадськими формуваннями з охорони громадського порядку і державного кордону здійснюється в порядку, визначеному Конституцією і законами України.

Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк після набрання чинності цим Законом:

затвердити типове положення (статут) про громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону;

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом;

привести свої рішення у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативних актів, що суперечать цьому Закону.

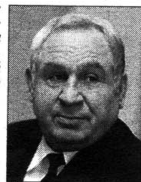
Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 червня 2000 року.
№ 1835-III

«Боротьба — справа важка...»

Кожне четверте звернення — від інвалідів війни, учасників бойових дій, ветеранів війни і праці

Книжка під такою назвою незабаром має вийти друком. Її автор —лідер Партії пенсіонерів України, народний депутат Іван Павлович Куньов. Пояснюючи суть трьох крапок у назві, автор має на увазі, що боротьба — справа не лише важка, а й небезпечна. На підтвердження чого наводить низку фактів, які, на його думку, пов'язані з його депутатською діяльністю. А вона спрямована насамперед на захист життєвих інтересів пенсіонерів та інших груп населення, що найменше соціально захищені. Ці проблеми постійно у полі зору Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, де І. Куньов — заступник голови. Що вже практично зробив комітет? З цього й почалася розмова з народним депутатом України Іваном КУНЬОВИМ.

— На робочих засіданнях нашого комітету детально розглянуто майже 120 різних питань, серед яких не було так званих «прохідних». Із тих, у розробці яких ми брали визначальну участь, на сесіях прийнято 9 законів і 12 постанов Верховної Ради.

Варто зазначити, що за поданням нашого комітету депутатський загал подолав вето Президента України на зміни до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Нещодавно, у травні, законопроект таки набрав чинності. Ми п'ять разів виносили на розгляд сесій зміни до закону «Про пенсійне забезпечення». Врахувавши основний аргумент опонентів (мовляв, а де взяти гроші на підвищення пенсій?), ми виступили (зокрема в жовтні) з конкретними пропозиціями про джерела фінансування додаткових витрат. Однак Л. Кучма і цього разу наклав вето.

З ініціативи комітету розроблено зміни до двох законів стосовно підвищення пенсій для членів льотних екіпажів цивільної авіації. Відтепер їх пенсії встановлюватимуть на рівні 75 відсотків від середньомісячного заробітку (приблизно 300 гривень).

Безперечно, таким точковим методом питання пенсійного забезпечення не вирішити. Тож потрібна глибока і добре виважена пенсійна реформа. Комітет має системний підхід до цього питання. Вже проведено кілька тематичних семінарів та «круглих столів», напрацьовуємо законопроекти.

— Зрозуміло, що поняття «соціальний захист» передбачає не лише пенсії. Що можна сказати про роботу комітету з вирішення, так би мовити, «суміжних» проблем захисту інтересів громадян, полегшення їхнього життя?

— Напевне, варто сказати про закон, підготовлений членами нашого комітету В. Анастасієвим, Ф. Абрамовим та деякими іншими, — «Про жертви нацистських переслідувань». Він стосується понад 600 тисяч громадян України, котрі в період Великої Вітчизняної війни потрапили в концтабори, гетто, були вивезені на примусову працю до Німеччини.

Позитивно зустрінуто закон «Про гуманітарну допомогу», автор якого — В. Сушкевич, голова нашого комітету. У ньому йде мова про матеріальні інтереси тисяч і тисяч наших громадян, яких влада поставила на межу виживання. Сподіваюся, відтепер розподіл гуманітарної допомоги набуде цивілізованіших форм.

— Іване Павловичу, ваш комітет, мабуть, як жоден інший, засипають зверненнями про соціальний захист?

— Справді, за останній час ми розглянули понад 6 тисяч звернень, листів і скарг, прийняли більш як 5 тисяч громадян. Зміст і можливе реагування на письмові та усні заяви не раз були в центрі уваги на засіданнях комітету. Як результат, комітет, зокрема, увійшов до Кабміну з клопотанням про перегляд порядку забезпечення інвалідів транспортними засобами, а також обміну паспортів. І Кабмін позитивно відреагував на наші пропозиції. Так було і в ряді інших випадків.

Однак потік заяв, скарг та звернень не зменшується, а, навпаки, зростає. Кожне четверте звернення — від інвалідів війни, учасників бойових дій, ветеранів війни і праці.

Більшість авторів невдоволена розривом між розміром пенсій та цінами на товари й послуги першої необхідності, що дедалі збільшується. Цьому дається й відповідна оцінка. Так, у листах та заявах стали частіше вживатися слова «голод», «геноцид проти власного народу», «бездушність влади», «кримінальна держава» тощо.

Чимало ветеранів обурені тим, що влада не дотримує своїх обіцянок забезпечити їм спокійну старість, тож доводиться через силу працювати, аби хоч якось жити. «Мені 72 роки, маю 50 років трудового стажу, але змушений працювати на шахті, щоб отримати заборгованість із регресу і якось зводити кінці з кінцями», — пише з міста Тореза кавалер трьох орденів «Шахтарська слава» П. Ярута.

Таких волань від знедолених наших співгромадян — десятки тисяч. Вони вимагають невідкладно прийняти законодавчі акти про підвищення розміру пенсій, механізм їх нарахування та виплат, забезпечення житлом за рахунок держави, поновити право ветеранів на безплатне лікування. Ми розглядаємо кожне таке звернення, надсилаємо вимоги відповідним органам влади діяти законно, людяно, беремо їх на контроль.

— Успіхів вам у цій благородній справі.

Інтерв'ю взяв Іван ДМИТРЕНКО.

Прокурор обвинувачує, наглядає, захищає

Відповідно до Основного Закону, прокуратура не належить ні до жодної з гілок державної влади. Особливий статус припускає наявність властивих тільки їй правозахисних наглядових функцій, що у практичній діяльності реалізуються в єдності. Згідно з Конституцією України, на прокуратуру покладається:

підтримання державного обвинувачення в суді;

представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом;

нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;

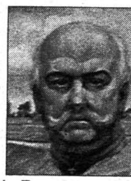
нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Представництво інтересів держави — функція сама по собі в діяльності прокуратури не нова.

Тільки за 1999 р. в арбітражні суди, наприклад, було направлено більш як 30 тис. позовів в інтересах держави. Варто відзначити, що обсяг роботи в цьому напрямі постійно збільшується. Це свідчить, у свою чергу, про зростання кількості правопорушень у сфері економіки. Значне місце посідають і порушення прав та інтересів господарюючих суб'єктів. У цьому напрямі також ведеться велика робота, оскільки всі суб'єкти, незалежно від форм власності, мають рівні права, і держава зобов'язана однаковою мірою забезпечувати їх реалізацію. Ця важлива функція значно підвищує правозахисну роль прокуратури. До такого визначення дійшов і Конституційний Суд України щодо повноважень прокурора, передбачених ст. 2 Арбітражно-процесуального кодексу України.

Особливої уваги заслуговує проблема збереження загальнонаглядових повноважень прокуратури. У Конституції ця функція перенесена до розділу XV «Перехідні положення». Йдеться про те, що прокуратура цю функцію виконуватиме до введення в дію інших законів, котрі регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів. На моє переконання, тільки практика може підказати обгрунтованість і своєчасність розв'язання цієї проблеми.

Наприклад, у кредитно-фінансовій, банківській системах органами прокуратури щорічно виявляється понад 10 тис. порушень закону, у сфері приватизації — понад 5 тис., в агропромисловому комплексі — понад 20 тис., аналогічно —в паливно-енергетичному комплексі.

Тож і постає запитання: чи є в державі інший орган, який в змозі проводити таку роботу? З другого боку, чи є необхідність створювати нове відомство, коли ефективно діє наявне? У вирішенні цього питання слід врахувати усі «за» і «проти».

Досить сказати, що прокурорами направлені десятки тисяч актів реагування на порушення законів, в результаті державі повернуто більш як 3 млрд. гривень.

Це лише один з аргументів на користь збереження загальнонаглядової функції прокуратури. У цьому одностайні всі розробловачі чотирьох проектів нового закону про прокуратуру.

Не менш актуальною є проблема збереження за прокуратурою функції попереднього слідства, що також, згідно з Перехідними положеннями Конституції України, діє до прийняття спеціальних законів, які формують досудове слідство і його функціонування.

Проте є серйозна занепокоєність щодо ефективності об'єднання слідчих апаратів різних відомств в єдиний орган. На певному етапі це значно послабить слідчу систему в цілому.

У проектах також подані норми, які посилюють позицію прокуратури в правозабезпечувальній діяльності держави. Насамперед це стосується закріплення прав прокурорів на участь у засіданнях органів законодавчої, виконавчої і судової влади. Закріплення повноважень Генерального прокурора України щодо нагляду за дотриманням законів, коли правові акти видають вищі органи державної влади, значно підвищить відповідальність посадових осіб. Так, проектом передбачено, що рішення Прем'єр-міністра України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, котрі суперечать чинному законодавству, можуть бути опротестовані Генеральним прокурором України. Протест вноситься в орган, що прийняв незаконний акт, а в разі відхилення протесту прокурор звертається з поданням до Президента України або до Конституційного Суду.

У проектах також запроваджено механізм участі Генерального прокурора України у законотворчому процесі.

У березні цього року на базі Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого створено комісію з доробки проектів. Відомі учені і практики, народні депутати підготували зведений варіант проекту закону про прокуратуру, що його зацікавлено обговорюють фахівці.

Бо дуже важливо: чи зробить держава крок до посилення правозахисних функцій прокуратури.

Геннадій ВАСИЛЬЄВ, народний депутат України.

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501—2000 рр.

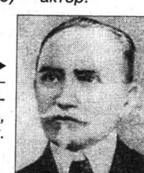
Мартин Пушкар ▶ (?—1658) — полтавський полковник (1648—1658).

◀ Теофілія Бачинська (1837—1906) — артистка театру і балету.

Лев Штейнберг ▶ (1870—1945) — диригент, композитор, педагог.

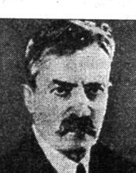
◀ Андрій Шеремета (1871—1946) — актор.

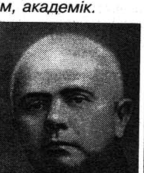
Філарет Колесса ▶ (1871—1947) — фольклорист-музикознавець, композитор, академік.

◀ Олексій Борисяк (1872—1944) — геолог, палеонтолог, академік.

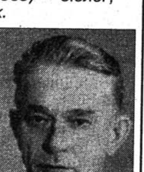
Галина Юрчакова ▶ (1879—1965) — актриса.

◀ Олександр Орлов (1880—1954) — астроном, академік.

Михайло Білинський ▶ (1882—1921) — військовий діяч УНР.

◀ Іван Шмальгаузен (1884—1963) — біолог, академік.

Віктор Мізіненко ▶ (1903—1976) — актор.

◀ Володимир Архаров (народ. 1907) — фізик, академік.

Анатолій Брандис ▶ (народ. 1923) — військовий діяч УРСР.

(№ 93. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Явка з повинною ціною в чортову дюжину

Олександр Битлан вину свою не визнає і вважає, що на нього звели наклеп

Журналістське розслідування

— Як кажуть у кримінальних колах, за всіма поняттями Олександр — не злочинець.

— За їхніми поняттями, вони тут усі ангели. Рідко хто визнає себе винним. Тому й пишуть в усі інстанції, звертаються до громадськості, засобів масової інформації.

— Але ж бо ви не заперечуватимете, що серед тисяч тих, хто відбуває покарання, є чимало незаконно засуджених.

— Винний чи не винний — вирішує тільки суд. А він виніс Олександрові вирок, отже...

Мій співрозмовник багатозначно замовк. Не захотів далі вести розмову чи побоювався здатися категоричним і бездушним солдафоном?

Опонент розумів, що я, прибувши зі столиці в колонію посиленого режиму на побачення із засудженим, максимально підготувався до зустрічі. А він, офіцер установи, навряд чи й вирок читав — тут он скільки таких, як Олександр. Тому сліпо стверджувати, що всіх засуджено справедливо, принаймні нелогічно. Втім, не офіцерська це справа — коментувати вироки «найсправедливіших і найгуманніших» у світі судів.

Тому в п'ятий загін ми йшли, розмовляючи вже «про життя». В установі ІН-316/83, що в Арбузинському районі Миколаївської області, як, утім, і в інших, воно, життя, ясна річ, специфічне, цікаве, але засекречене: крок ліворуч, крок праворуч — «ніззя». Проте мені, дякувати начальству, люб'язно надали змогу зустрітися із засудженим Олександром Битланом.

Зовнішні атрибути колонії не приховати: дисципліна, порядок, чистота. Бездіяльних на території немає. А робота ув'язнених так нагадувала працю в сільському садку: одні обкопували кущі троянд, інші білили бордюри, поливали клумби. І якби не тюремна роба, не колючий дріт у три ряди і не конвой...

Кожний живе бажанням сповідатися — нема кому слухати...

Олександра Битлана я слухав кілька годин. І думав: до якої категорії засуджених належить цей 27-річний хлопець — до сотень тисяч покараних за злочини чи до тих, хто постраждав безневинно?

— У лютому 1995 року мене заарештували, звинувативши в убивстві. Одеський облсуд визнав мою вину в тому, що разом із Максимовичем на сьомому кілометрі об'їзної дороги в місті Рені вбив Ровенського. Але весь комізм і трагізм ситуації у тім, що я ніколи не був на місці злочину. Мене навіть для відтворення обстановки скоєння вбивства туди не возили. Знехтувано навіть мої вимоги організувати очні ставки з Максимовичем та іншими свідками. Ні слідство, ні суд не усунули суперечностей у наших показаннях. Усе обвинувачення побудовано на твердженнях Максимовича, на припущеннях і бездоказових висновках прокуратури. А як вам такий факт: Максимович після затримання власноручно описав обставини вбивства, не згадавши при цьому про мою участь. Але того самого дня змінив показання і почав стверджувати, що злочин скоїв за мого сприяння, чим, вважаю, звів зухвалий наклеп на мене. Він привіз мене додому десь за годину до трагедії і поїхав з Ровенським, який спав у салоні. Є свідки цього, до речі, навіть не запрошені в суд. Він допитав із заявлених лише свідків з боку загиблого.

Судова помилка, якщо засудження мене до 14 років позбавлення волі можна назвати помилкою, стала можливою лише завдяки необ'єктивному, упередженому слідству, яке допустило 18 (!) порушень КПК України. Сам суд першої інстанції порушив дев'ять статей Кримінально-процесуального кодексу.

Журналістське розслідування передбачає ведення розмови в режимі допиту. На жаль, розмова, така, що відбувається за чашечкою чаю, тут, у стінах колонії, у присутності офіцера неможлива. «Наші клієнти — здібні артисти», — казав мені одного разу начальник установи, налаштовуючи на критичне сприйняття одкровень засудженого.

Олександр Битлан в артисти не пхався. Принаймні сльозу не пускав, сорочку на грудях не рвав, ім'я матері й Бога марно не згадував. Цей симпатичний хлопець зумів зберегти чоловічу гідність і в непростих умовах, що різко контрастували з домашньою обстановкою, в якій він прожив 24 роки до засудження у злагоді та любові. Чотирирічне перебування під вартою не породило поганих звичок: Сашко займається спортом, багато читає, як і раніше, не курить. Він цілком зайнятий захистом своїх прав, як може відстоює свої інтереси, доводить невинність.

Дивлячись йому в очі, я піймав себе на думці: а чому, власне, підозрюваний, а потім звинувачуваний і засуджений Битлан доводив і доводить свою непричетність до злочину? Хіба це не справа слідства й суду?

— У тому й біда наша, що прокуратура побудувала обвинувачення, спираючись тільки на сумнівні бездоказові показання Максимовича, — вважає мати Сашка Євгенія Рекмістренко. — Адже свідків убивства немає, крові на одязі сина, який, за версією слідства, завдав 22 удари ножем, не виявлено. Жодних речей, грошей і цінностей, що належали загиблому, у Сашка не знайдено — їх вилучено у Максимовича. А хіба не свідчить сам за себе той факт, що син поїхав з Рені до Тирасполя, де навчався, в тому самому одязі й взутті, в яких був тієї злощасної ночі?!

Кажуть, мати не може бути об'єктивна, коли йдеться про безпеку її дитини. Припускаючи це, звернімося до кримінальної справи.

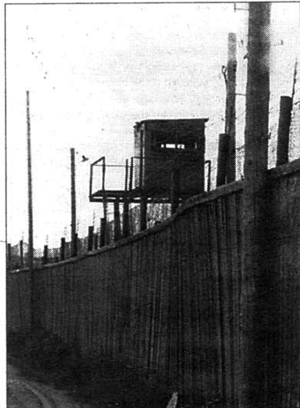
Із першої явки з повинною Максимовича дізнаємося, що близько п'ятої години 20 хвилин 2 лютого він відвіз дівчину і привіз Битлана, на його вимогу, додому, а сам поїхав з Ровенським, який спав, на окружну дорогу. Там між ними спалахнула суперечка, Ровенський вихопив ножа і порізав йому пальця. Тоді Максимович ударив його гайковим ключем по голові, і тим самим ножем завдав потерпілому десятків ударів... Додому, як свідчить мати Максимовича, син повернувся вранці 2 лютого близько сьомої години, вона перев'язала йому палець. Того самого дня він поїхав з квартиранткою до Ізмаїла. Під час слідства дівчина зізналася, що звернула увагу на кров у салоні машини, на що Максимович тоді відповів: хтось комусь, мовляв, носа розбив. У судових засіданнях ніхто не свідчив проти Битлана, не казав про його причетність до злочину. Крім, повторюю, Максимовича. На думку Битлана та його захисника, сумніви і суперечливість показань суд трактував не на користь засудженого. Залишається загадкою, як удалося Битлану, якщо він завдавав ударів ножем, не забруднитися кров'ю, тоді як салон машини, одяг Максимовича були рясно политі кров'ю Ровенського.

Яким дивом пояснюється той факт, що светр загиблого має багато ножових ушкоджень і просякнутий кров'ю, а куртка і майка його чисті? Відповідь читаю у висновку незалежного експерта Одеського облбюро судмедекспертизи. Він, зокрема, зазначив, що «наявні у потерпілого Ровенського колото-різані ушкодження в ділянці грудної клітки ліворуч **не могли бути зроблені, коли він перебував у вертикальному положенні...» (підкреслено мною. — Авт.).**

Експерт стверджує, що якби удари завдавалися Ровенському, коли він був на ногах (на цьому наполягає слідство), то ушкодженими і в крові були б і майка, і куртка. Отже...

— Отже, Ровенського в непритомному стані затягли за ноги в тунель (куртка і майка були зміщені в бік голови) і там, лежачого, добили ножем, — переконаний Олександр Битлан.

Погодившись із цією версією, слідство і суд мали б визнати, що вбивство вчинив один Максимович, у чому він зізнався в першій явці з повинною. Не погодилися, взявши до уваги три плями бурого кольору на брюках Битлана як доказ його причетності до вбивства. Заплющивши при цьому очі на те, що ці плями «не просочують і не ущільнюють тканину», тобто їх походження не можна пов'язувати з подіями тієї трагічної ночі.

...Побачення наше закінчувалося. В очах Олександра, які він не відводив і не опускав під час розмови-допиту, я читав одне запитання: повірив я йому чи ні? Минуло чимало часу після тієї зустрічі в колонії. Кілька місяців я не сідав за написання цього матеріалу: справу Битлана вкотре розглядав Верховний Суд, не йшов на контакт зі мною київський адвокат (як заявила Євгенія Рекмістренко, яка відмовилася від його послуг, йому не було чого сказати).

А ще не йшли з голови слова офіцера колонії: «За їхніми поняттями, тут усі ангели». Та запам'яталося й материнське: «Якби я бодай на мить засумнівалася у невинності сина, повірте, не оббивала б пороги стільки років».

У результаті народилося вищенаписане. Хочеться вірити, що Верховний Суд затребує кримінальну справу і, що називається, з чистого аркуша дуже ретельно вивчить її і прийме справедливе рішення. Хай живе об'єктивність, істина і здоровий глузд!

А поки що не дає спокою аж ніяк не риторичне запитання: чому Максимович написав другу явку з повинною, яка разюче відрізняється від першої? Невже слідство обіцяло зважити на його допомогу в розкритті злочину та пом'якшити провину? Тоді мені шкода хлопця: він жорстоко обдурений, бо суд його злочин «оцінив» у 13 років позбавлення волі. Термін та ще муки совісті — це незмірно більше, ніж покарання Олександра Битлана, який не визнав своєї вини.

Іван ІЛЛЯШ.

Остерські вигнанці

Якби знала свекруха ціну прокляттям

За листом читача

Носівський райсуд 29 червня 1999 року прийняв рішення про виселення багатодітної сім'ї Янків із будинку по вулиці Ювілейній, 4 м. Остра. Президія Чернігівського обласного суду 1 березня 2000 року залишила без задоволення протест заступника прокурора області з цього приводу.

Прокляття Янків

Чотирирічна донька та п'ятирічний син Янків серед білого дня вчаділи у хаті.

Смерть дітей була така безглузда, немов наврочив хто. За порадою знайомих молоде подружжя поїхало в сусідній район до бабки-ворожки.

Присуд провидиці був приголомшливий:

— Якщо хату будуватимете і залишитеся в Острі, то скоро з вами станеться те саме, що і з дітьми.

Провидиця розповіла, що матері Євгена Дмитровича не сподобалася невістка, і свекруха, навіть не замислюючись про наслідки свого невдоволення, сказала про неї тяжкі слова...

Залишивши стару хату і розпочате будівництво, Янки виїхали до Казахстану. 27 років Євген Дмитрович працював у радгоспі трактористом, комбайнером, а його дружина — Зінаїда Семенівна — дояркою. Хоч мали непогане житло, машину, велике господарство, добрі заробітки, тягар остерських проклять дістав і тут. Із десяти народжених дітей залишилося жити лише четверо!

Після проголошення незалежності Казахстаном додався ще один клопіт: неприязнь частини корінного населення до приїжджих. Почастішали випадки образ, погроз. Янки разом з іншими сім'ями почали спішно продавати квартири, меблі. Куди їхати? Чотири сім'ї Янків (дві дочки і син мали вже власні родини) у 1992 році повернулися на батьківщину.

Якби вони відразу купили за виручені гроші добротний будинок, то не знали б сьогодні лиха. Але у колгоспі для такої великої сім'ї (десять осіб!) виділили просторий п'ятикімнатний будинок, у якому жив до цього попередній голова колгоспу. Через кілька місяців черговий виток інфляції знецінив їхні російські рублі, а на новоселів чекало нове випробування.

Чужа хата — не своя

В'ячеслав Якович Олійник головував у остерському колгоспі з 1980 по 1988 рік. Потім його родина перебралася на Хмельниччину.

— Років зо два перед приїздом Янків квартира була порожня, — розповів голова ревкомісії колишнього КСП «Колос», а тепер кооперативу, Іван Ташун. — Система опалення вийшла з ладу. Ми у 1992 році створили комісію, попросили Олійників повернути ключі від квартири. А оскільки ніхто з них не з'явився, то і заселили у звільнене приміщення Янків. У січні 1993 року Олійники звернулися з позовом до суду про виселення Янків із помешкання. Цю справу протягом семи років розглядали то Козелецький, то Бобровицький, то Носівський суди. Я захищав на них інтереси нашого господарства, потерпілих. Чому суд усе-таки задовольнив позов Олійників? Бо два сини колишнього голови колгоспу на час переїзду батьків навчалися у вузах, а тому за ними, мовляв, зберігалося право на житло. А те, що ордер міськради на колгоспний будинок видано без згоди загальних зборів колгоспників, ніхто до уваги не взяв!

— У будинку дах протікав, підлога підгнила, — розповідає Євген Дмитрович. — Замінили труби опалення, зробили ремонт. А тепер нам кажуть — виселяйтеся.

Практично всі Янки не мають паспортів. Потрібні гроші, щоб отримати українське громадянство. Однак у «Колосі» розраховуються зерном, соломою, цукром. Велика сім'я трудиться на фермі, тракторному стані, доглядає двох корів, коня і з тривогою очікує повторного приїзду виконавців судового рішення.

Міський голова Остра Віктор Кулик повідомив, що виселення Янків відбудеться лише у тому разі, якщо їм буде надано інше помешкання. Проте у кооперативі «Колос», правління якого Носівський райсуд зобов'язав придбати житло для Янків, коштів катма. Прокурор області на звернення чернігівського корпункту відповів, що прокуратура області не погодилася з вищезгаданим судовим вироком. Та прокурорський протест обласним судом до уваги не взято!

Отже, велика сім'я приречена на бомжування?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Інформація про третій випуск акцій ВАТ «УкрНДІінжпроект»

1. Характеристика емітента.

1.1. Фірмове найменування:

Повне: Відкрите акціонерне товариство «Проектний та науково-дослідний інститут по газопостачанню, теплопостачанню та комплексному благоустрою міст і селищ України».

Скорочене: ВАТ «УкрНДІінжпроект».

Код ЄДРПОУ 03329031.

1.2. Місцезнаходження, номери телефону та факсу: 01054, м. Київ, вул. Тургенєвська, 38; тел.216-4581, факс 216-32-78.

1.3. Дата реєстрації акціонерного товариства: Реєстраційне свідоцтво видано виконавчим комітетом Шевченківського району м. Києва 19.07.95р., № 5370.

1.4. Предмет та цілі діяльності:

Метою діяльності Товариства є: виконання науково-дослідних, дослідно-конструкторських, проектно-вишукувальних робіт та послуг у галузі будівництва об'єктів різного призначення промисловості та житлово-комунального господарства, здійснення комерційної, торговельної діяльності, надання консультативних послуг юридичним та фізичним особам, та одержання відповідного прибутку.

Предметом діяльності Товариства є:

— розробка нових прогресивних рішень з газопостачання міст і селищ України;

— розробка методів підвищення строків експлуатації підземних металевих комунікацій шляхом захисту їх від зовнішньої і внутрішньої корозії;

— розробка перспективних схем газопостачання міст, селищ, сіл, районів і областей України з урахуванням використання природного та зрідженого газу, а також схем теплопостачання населених пунктів з населенням до 100 тис. осіб;

— розробка АСУ виробництва та АСУ технологічних процесів газо-, тепло- та водопостачання та їх спеціалізованого програмного забезпечення:

— розробка та проектування систем вентиляції та опалення;

— розробка нормативно-методичних документів з газопостачання, теплопостачання, благоустрою, захисту підземних комунікацій та систем водо-, теплопостачання від внутрішньої та зовнішньої корозії;

— виконання інших робіт, що не забороняються чинним законодавством.

1.5. Розмір статутного фонду: 38200 грн. (тридцять вісім тисяч двісті грн.), поділений на 38200 штук простих іменних акцій, номінальною вартістю 1 грн. кожна. Статутний фонд зареєстрований і оплачений повністю.

1.6. Державна частка в статутному фонді відсутня.

1.7. Середньоспискова чисельність працюючих на 01.04.2000 р. 133 особи.

1.8. Чисельність акціонерів на 01.04.2000 р. — 318 акціонерів.

1.9. Фінансові показники:

Баланс товариства за 1999 рік.

Розділ балансу на 1.01.2000 р.

Актив		**Пасив**	
Основні засоби	1562,2 тис. грн.	Капітал, фонди, резерви	2891,6 тис. грн.
Запаси і витрати	691,5 тис. грн.	Довгострокові пасиви	0,0
грошові кошти, розрахунки та інші оборотні активи	1266,9 тис. грн.	Розрахунки та інші короткострокові зобов'язання	629,0 тис. грн.
Валюта баланса	3520,6 тис. грн.	Валюта баланса	3520,6 тис. грн.

Звіт про фінансові результати та їх використання:

Розділ звіту на 1.01.2000 р.

Виручка від реалізації	885,3 тис. грн.
Балансовий прибуток	1404,3 тис. грн.
Дебіторська заборгованість	235,9 тис. грн.
Кредиторська заборгованість	629 тис. грн.

Простроченої кредиторської заборгованості за 1999 рік Товариство не має.

Розділ балансу на 1.04.2000 року.

Актив		**Пасив**	
Основні засоби	1554,4 тис. грн.	Власний капітал	2898,4 тис. грн.
Оборотні активи	2057,6 тис. грн.	Забезпечення наступних витрат і платежів	0,0
		Довгострокові зобов'язання	0,0
		Поточні зобов'язання	713,6 тис. грн.
Валюта балансу	3612,0 тис. гри.	Валюта балансу	3612,0 тис. грн.

Звіт про фінансові результати та їх використання:

Розділ звіту на 1.04.2000 року.

Виручка від реалізації	469,8 тис. грн.
Балансовий прибуток	198,5 тис. грн.
Дебіторська заборгованість	263,3 тис. грн.
Кредиторська заборгованість	713,6 тис. грн.

Простроченої кредиторської заборгованості Товариство не має.

2. Чинники ризику:

Можливими чинниками ризику в діловій діяльності емітента є:

— політична та економічна нестабільність;

— неплатоспроможність замовників;

— зміна податкової політики держави;

— стихійні явища та інші форс-мажорні обставини.

3. Опис діяльності емітента:

Товариство займається розробкою проектної документації з газопостачання природним та зрідженим газом міст, селищ, сіл, районів, областей України, систем вентиляції та опалення, а також розробкою нормативно-методичних документів з газопостачання, теплопостачання, благоустрою, захисту підземних комунікацій та систем водо-, теплопостачання від внутрішньої та зовнішньої корозії.

За 1999 рік вироблено науково-технічної продукції на суму 892,4 тис. грн., від її реалізації виручено 737,8 тис. грн.

Балансовий прибуток становить 1404,3 тис. грн.

Товариство здає в оренду приміщення загальною площею 4606,0 кв. м.

Протягом 1999 року інвестиції не залучались.

Дії з економічного оздоровлення не здійснювались і справи про банкрутство не порушувались.

4. Дані про попередні випуски цінних паперів:

Раніше Товариство здійснило дві емісії акцій.

4.1. Перша емісія — в процесі приватизації інституту в 1994 році. Випуск акцій зареєстровано Фінансовим управлінням Київської держадміністрації 27.05.1994 року., за реєстраційним номером 49.1.94, видано свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 27.05.94 Мета першої емісії — приватизація державного майна та створення статутного фонду.

Загальний обсяг першої емісії — 9547 грн.

Кількість випущених акцій — 9547 штук.

Номінальна вартість — 1 грн.

Усі акції прості іменні.

Усі акції першої емісії в кількості 9547 шт. повністю розміщені за номінальною вартістю.

4.2. Згідно з рішенням ДКЦПФР свідоцтво № 49.1.94 від 27.05.94 р. було замінено у 1998 році.

Нове свідоцтво видано ДКЦПФР № 857/10/1/98 від 21.09.98 р.

4.3. Друга емісія була здійснена у вересні 1999 року. Випуск акцій зареєстровано ДКЦПФР за реєстраційним номером 717/10/1/99, свідоцтво від 14.09.99 р.

Мета другої емісії — збільшення статутного фонду.

Загальний обсяг другої емісії — 28653 грн.

Кількість випущених акцій — 28653 штук.

Номінальна вартість — 1 грн.

Усі акції прості іменні.

Усі акції другої емісії в кількості 28653 штук повністю розміщені за номінальною вартістю.

5. Дані про нову емісію цінних паперів.

5.1. Рішення про третю емісію цінних паперів прийнято позачерговими загальними зборами акціонерів, протокол № 1 від 24 червня 2000 року.

Загальна сума емісії, на яку планується здійснити підписку, 76400 грн.

5.2. Мета емісії — збільшення статутного фонду. Кошти, залучені від емісії, будуть направлені на поповнення обігових коштів Товариства, подальшої комп'ютеризації технологічного процесу проектування, проведення ремонтних робіт. При цьому для збереження коштів від наслідків інфляції, вони можуть бути спрямовані в ліквідні цінні папери українських емітентів, або розміщені на депозитних рахунках банків та інше.

5.3. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку становить 76400 грн.

5.4. Акції прості іменні загальною кількістю 76400 (сімдесят шість тисячі чотириста) штук, номінальною вартістю 1 (одна) грн.

5.5 Форма випуску акцій — документарна.

5.6. Акції випускаються однією серією «Б», порядкові 000001 — 114600. Акціонерам видається сертифікат акцій на загальну суму акцій. Сертифікат акцій першого і другого випусків буде замінений на сертифікат третього випуску акцій.

5.7. Привілейовані акції та на пред'явника не випускаються.

5.8. Перелік засновників товариства:

Фізичні особи — 318 акціонерів;

Юридичних осіб — немає.

6. Умови проведення емісії.

6.1. Розміщення акцій здійснюється безпосередньо Товариством шляхом відкритого продажу їх фізичним та юридичним особам. **Послугами торговця цінними паперами Товариство не користується.**

Продаж акцій проводиться протягом одного дня 26 серпня 2000 року. з 9-00 до 16-00.

Запланований курс продажу акцій одна гривня.

Акції Товариства на біржах та позабіржових торговельно-інформаційних системах України та інших країн не обертаються, тому ринкова вартість цінних паперів не визначена.

6.2. Порядок підписки.

Особи, які бажають придбати акції нової емісії, подають до правління заяву, із зазначенням кількості акцій, яку вони бажають придбати. Заяви фізичних осіб завіряються підписом фізичної особи, заяви юридичних осіб завіряються підписом керівника, або уповноваженої ним особи та печаткою.

Одночасно вноситься плата за акції в розмірі 10 відсотків їх вартості.

Оплата за заявлені акції проводиться грошовими коштами та іншими видами вкладів, що передбачено ст. 13 Закону України "Про господарські товариства" і Статутом Товариства.

Рішення про можливість оплати негрошовими внесками, їх вартість вирішуються правлінням Товариства.

У разі недосягнення оголошеного рівня підписки на акції емісія реєструється за фактично досягнутим рівнем.

У разі перевищення оголошеного рівня підписки зайва підписка відхиляється з кінця переліку передплатників. При відмові від підписки на акції, кошти повертаються не пізніш як через 30 днів з дня прийняття рішення. Після прийняття рішення правлінням про продаж акцій, емітент укладає з покупцем угоду купівлі-продажу і видає письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій і не пізніше шести місяців після реєстрації випуску акцій у ДКЦПФР України видає сертифікат акцій в обмін на письмове зобов'язання.

Повна сплата передплатником вартості акцій здійснюється упродовж року з моменту реєстрації змін до статуту Товариства, пов'язаних із зміною статутного фонду.

Якщо оплата вартості акцій не здійснюється у визначений термін, передплатник сплачує Товариству пеню у розмірі 10 відсотків річних від суми простроченого платежу.

Якщо термін прострочення перевищив 3 місяці, угода про продаж акцій припиняється. Товариство повертає передплатникові кошти або майно, за виключенням пені.

Акціонери мають переважне право на придбання акцій додаткової емісії.

Прийняття заяв, продаж акцій, видача сертифікатів і дивідендів проводиться за адресою: м. **Київ, вул. Тургенєвська, 38, кім. 212, другий поверх, тел. 216-80-81.**

Кошти за акції вносяться на поточний рахунок КФ АБ «Полтава-банк» № 26005388, МФО 322562, ОКПО 03329031. Адреса банку: **м. Київ-33, вул. Панківська, 11.**

7. Права, що надаються власникам простих акцій:

Власникам простих іменних акцій, у відповідності з чинним законодавством та статутом акціонерного Товариства, надаються права:

— брати участь в управлінні справами Товариства;

— обирати і бути обраним до керівних органів Товариства;

— одержувати інформацію про діяльність Товариства;

— розпоряджатися власними акціями у відповідності з чинним законодавством;

— на першочергове придбання акцій при додаткових емісіях;

— брати участь у розподілі прибутку та отримувати його частку у вигляді дивідендів;

— на участь у розподілі майна при ліквідації Товариства;

— на вихід із складу акціонерів.

8. Дивіденди по акціях виплачуються один раз на рік за підсумками календарного року, після затвердження річного балансу загальними зборами акціонерів.

Розмір виплат — пропорційно номінальній вартості акцій, якою володіє кожний акціонер станом на початок виплати дивідендів. Виплата здійснюється через касу Товариства до кінця поточного року.

9. Найменування торговця цінними паперами:

Послугами торговця цінними паперами емітент не користується.

10. Кількість акцій, що знаходяться у власності членів виконавчого органу, та перелік осіб, частка яких у статутному фонді перевищує 5%:

У власності членів виконавчого органу знаходяться 21193 акції, що становить 55,5%.

Акціонери, в яких частка у статутному фонді перевищує 5%: Власюк А. В., Зембицький П. Ю., Ребенок В. О., Кузнецова Л. О.

11. Відомості про обмеження щодо прав володіння цінними паперами:

Будь-яких обмежень щодо прав володіння цінними паперами немає.

12. Відомості щодо входження емітента до груп підприємств:

Емітент до груп підприємств (холдингів, концернів, організацій тощо) не входить.

13. Відомості про реєстратора:

Емітент самостійно веде реєстр. «Дозвіл на право ведення власного реєстра власників іменних цінних паперів» № 30-03-Е, виданий Управлінням ДКЦПФР 02.12.1996 року.

14. Відповідальними особами за інформацію про емісію акцій є:

голова правління АТ «УкрНДІінжпроект» Власюк Анатолій Васильович, головний бухгалтер Алмазова Інна Олексіївна.

За проведення аудиту відповідальна АФ «Украудитжитлокомунгосп», ліцензія АПУ № 000198 від 26.06.98 р., директор Сидоров В. Г.

Достовірність відомостей, що містяться у даній інформації, підтверджуємо.

Голова правління ВАТ «УкрНДІінжпроект» А. В. Власюк.

Головний бухгалтер І. О. Алмазова.

Директор АФ «Укржитлокомунгосп» В. Г. Сидоров.

До уваги акціонерів ВАТ АК «Київреконструкція»

Правління відкритого акціонерного товариства «Акціонерна компанія «Київреконструкція» повідомляє про скликання Загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 вересня 2000 року о 15.00 в місті Києві по вул. Оранжерейній, 5 в актовому залі дочірнього підприємства по реконструкції та будівництву № 10.

Реєстрація учасників зборів з 13.00.

Учасникам зборів при собі мати паспорт, а представникам — доручення засвідчені відповідно з чинним законодавством.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати діяльності ВАТ АК «Київреконструкція», його дочірніх підприємств та філій за 1999 рік та його затвердження. Визначення і затвердження основних напрямів діяльності на 2000 рік.
2. Звіт Спостережної Ради та його затвердження.
3. Звіт Ревізійної комісії та його затвердження.
4. Затвердження розподілу прибутку за підсумками діяльності та розміру виплати дивідендів за 1999 рік, порядку розподілу прибутку ВАТ в 2000 році.
5. Реорганізація дочірніх підприємств.
6. Відчуження майна товариства.

Телефони для довідок: 227-52-47; 227-54-48; код Києва — 044.

Додаткова інформація:

повідомляємо про обмін сертифікатів простих іменних акцій, виданих власникам, на нові сертифікати відповідно до Положення, затвердженого ДКЦПФР № 95 від 31.07.98. Раніше видані сертифікати в обов'язковому порядку повертаються власникам для знищення. В разі неповернення, вони вважаються недійсними після видачі нових сертифікатів.

Обмін проводить ТОВ «СФ «Регістр» за адресою:

МСП, м. Київ-601, вул. Горького, 5, тел.: (044) 227-52-47.

Правління відкритого акціонерного товариства «Акціонерна компанія «Київреконструкція».

До уваги акціонерів ВАТ «Астрон-92»!

17 вересня 2000 р. з 10.00 пройдуть загальні Збори акціонерів за адресою: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 162, з порядком денним:

1) звіт Голови Спостережної Ради за період 1992-99 рр.;

2) про приватизацію державної частки СФ;

3) про реорганізацію у страхову компанію.

Реєстрація акцій — з 8.30 при наявності документа, що посвідчує особу.

Спостережна Рада.

Міжнародне визнання тисячоліття, що минає

15 липня 2000 р. на XIV Міжнародній конвенції Quality Summit в Нью-Йорку (США) в урочистій обстановці Залу конференцій готелю New York Marriot Marquis директорові ДПЗД «Укрінтеренерго» І. Романенку в присутності еліти світового менеджменту, представників дипломатичних, фінансових та бізнесових кіл було вручено приз Gold Award for Exscellence and Business Prestige. Раніше цю престижну нагороду отримали такі всесвітньо відомі компанії, як Coca Cola, British American Tobaco, Indian Oil Corporation Limited, Khrunichev State Space Science and Production Centr (державний російський центр, що займається дослідженнями і виробництвом супутників для Російського космічного агентства), Korea Electric Power Corporation (Корея), KBTM (російська компанія, що розробляє й виробляє платформи для запуску космічних ракет), а також інші визначні компанії світу.

Gold Award for Excellence and Business Prestige — приз за високу репутацію, професіоналізм та підприємницький престиж — присуджувано підприємствам, що мають високі показники якості виконуваних робіт і високий корпоративний імідж за підсумками рейтингу тисячоліття, що минає, котрий проводили за участю авторитетних міжнародних експертів. Бізнесові міжнародні кола вважають вручення призу визначною подією. Вручення нагороди широко висвітлювали мас-медіа, воно мало великий резонанс серед бізнесменів, міжнародних ділових партнерів.

«Укрінтеренерго» — державне підприємство зовнішньоекономічної діяльності Міністерства палива та енергетики України — було створене 1993 року для підвищення ефективності діяльності енергетичної галузі у сфері зовнішньоекономічних відносин.

Головні напрями діяльності підприємства: спорудження енергооб'єктів за кордоном, створення нових виробництв; експорт/імпорт енергетичного обладнання, матеріалів, робіт, послуг, експорт електроенергії; впровадження новітніх технологій; участь в оснащенні, ремонті, модернізації енергооб'єктів і комунікацій в Україні та за її межами; надання консалтингових послуг.

За плечима фахівців «Укрінтеренерго» — досвід спорудження енергооб'єктів в Іраку, Ірані, Пакистані, Індії, Монголії, Ефіопії, на Кубі та в деяких європейських країнах, а також постачання енергообладнання за окремими контрактами до багатьох країн світу.

Географія співробітництва підприємства повсякчас розширюється. Якщо сьогодні воно співробітничає більш як з 35 країнами світу, то Gold Award for Excellence and Business Prestige робить його відомим у 157.

Нині «Укрінтеренерго», працюючи на зовнішньому ринку, шукає і успішно втілює в життя різні форми міжнародного співробітництва, зміцнює свій потенціал, пропонує партнерам комплекс послуг з постачання енергетичного та електротехнічного обладнання, постійно розширюючи асортимент товарів і послуг. ДПЗД «Укрінтеренерго» —нині єдина організація в Україні, що виконує будівництво енергооб'єктів за кордоном, об'єднує потенціал енергомашинобудівників, проектних, будівельних, монтажних організацій України, має достатній підтверджений досвід таких робіт, потрібний для участі в міжнародних тендерах. У своїй діяльності підприємство керується положеннями міжнародного стандарту ISO серії 9000.

Момент вручення призу директору ДПЗД «Укрінтеренерго» І. Романенку (праворуч)

Підвалини успішної діяльності «Укрінтеренерго» —високий професіоналізм кадрових спеціалістів підприємства та його партнерів в об'єднанні з використанням новітніх технологій і сучасного обладнання; активне вивчення і впровадження світового досвіду; сумлінне і творче ставлення до клієнтів і партнерів.

Високий рівень корпоративної культури, позитивний імідж, широке поле діяльності підприємства і раніше були відзначені нагородами, дипломами, призами.

Так, «Укрінтеренерго» занесено ТПП України до реєстру українських підприємств, фінансове становище яких свідчить про їх надійність як партнерів у підприємницькій діяльності в Україні та за її межами. Підприємство увійшло до рейтингу 100 найкращих компаній України ТОП-100 1999 року. У рамках Всеукраїнського Рейтингу популярності і якості «Золота Фортуна» ДПЗД «Укрінтеренерго» нагороджено Дипломом Рейтингу й занесено до «Золотої книги українського підприємництва».

1998 року на 23-й Міжнародній конвенції в Мадриді «Укрінтеренерго» присуджено міжнародний приз за якість «Арка Європи».

Нинішній приз Gold Award for Excellence and Business Prestige — друга міжнародна нагорода ДПЗД «Укрінтеренерго», що свідчить про високий професіоналізм підприємства.

Міжнародне визнання — це результат багаторічної праці колективу висококваліфікованих фахівців з великим досвідом роботи в енергетиці, високою репутацією та авторитетом, тривалих ділових зв'язків із зарубіжними компаніями у сфері енергетичного бізнесу.

Присудження призу Gold Award for Excellence and Business Prestige ДПЗД «Укрінтеренерго» — це ще один крок на шляху міжнародного визнання підприємства і України як незалежної держави в цілому.

Спорт

Динамівську переможну серію перервано

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 4-й тур:

«Металург» (Зп) — «Таврія». 0:2. 3000. Антюхін, 8, 28.

«Сталь» — «Шахтар». 2:5. 9000. Ареф'єв, 50, Цвік, 85 — Саву, 20, 54, з пенальті, 57, Тимощук, 65, Воробей, 75.

«Нива» — «Металіст». 1:1. 2000. Чохмаідзе, 61 — Попов, 57.

ЦСКА — «Кривбас». 1:1. 6500. Закарлюка, 29, з пенальті — Гецко, 27, із пенальті.

«Металург» (Д) — «Металург» (М). 1:0. 2000. Дранов, 47. На 19-й хв. Осадчий (Д) — не реалізував пенальті.

«Ворскла» — «Дніпро». 0:1. 4000. Спєвак, 72.

«Карпати» — «Динамо». 2:0. 8500. Толочко, 47, Покладок, 74.

«Кривбас», «Дніпро» — по 10 очок, «Шахтар», «Таврія» — по 9, ЦСКА, — 8, «Динамо» — 7, «Карпати», «Металург» (Д), «Металург» (М) — по 6, «Металіст» —5, «Нива» — 2, «Сталь» — 1, «Ворскла», «Металург» (Зп) — по 0.

Бомбардири: Гецко («Кривбас») — 6 м'ячів, Антюхін («Таврія»), Воробей («Шахтар») — по 5.

У попередньому чемпіонаті футболісти київського «Динамо» не програли жодного поєдинку, встановивши своєрідний рекорд. На старті нинішнього турніру чемпіон уже втратив чимало очок, а у звітному турі за всіма статтями поступився у Львові. Непереконлива гра «Динамо» у попередньому турі проти запоріжців і оця невдача у Львові — неприємний чинник, який має насторожити. Адже незабаром наш найсильніший клуб має стартувати в Лізі чемпіонів. А белградська «Црвена звезда» — не подарунок.

Напередодні туру з ініціативи керівника пресової служби ФК «Динамо» (Київ) Сергія Полховського відбулася зустріч журналістів і керівництва збірної України. Мета цього заходу — підбиття підсумків чемпіонату Європи, який завершився нещодавно. За «круглим столом» зібралися провідні журналісти країни (серед них оглядач «Голосу України»), які спілкувалися з Олегом Базилевичем та Леонідом Буряком. Знані фахівці поділилися враженнями від побаченого на європейському футбольному форумі. Відбувся вільний обмін думками. Звичайно, йшлося і про долю національної команди.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У Борисполі дуже люблять «Борисфен»

Першість України. Перша ліга. 2-й тур: «Дніпро-2» — «Поліграфтехніка» — 1:2. 5 500 глядачів. Шевчук, 31 — Чуйченко, 19, Назаренко («Д»), 65 — у свої ворота. «Спартак» — ФК «Львів» — 0:0. 3500. «Волинь» — ФК «Миколаїв» — 0:0. 2000. ФК «Вінниця» — ЦСКА-2 —0:2. 2000. Кривошеєнко, 84, 88. «Металург» — «Шахтар-2» — 0:1. 3000. Акінін, 70. «Закарпаття» — ФК «Черкаси» — 2:1. 3000. Бундаш, 12, 55 — Кузьмін, 38. «Буковина» — «Динамо-2» — 1:1. 12 000. Гунчак, 38 —Михайленко, 63. «Борисфен» — «Зірка» — 2:1. 15 000. Литовчак, 44, Смалько, 85, Бондаренко, 78. «Прикарпаття» — «Чорноморець» — 1:0 — 6000. Грегуль, 69, з пенальті.

Якщо минулого чемпіонату глядачі майже не цікавилися матчами, що відбувалися, то нинішнього вже поставлено рекорд відвідування. На дебютний домашній матч «Борисфена» із «Зіркою» в Борисполі прийшли 15000 глядачів. Усі вони отримали величезне задоволення від гри своїх улюбленців, які не залишили жодних шансів учорашній команді вищого дивізіону.

А в Чернівцях на стадіон прийшли 12000 уболівальників. Вони також можуть бути задоволені: адже побачили резервістів «Динамо», з якими буковинці зіграли з почесним рахунком — 1:1.

Очолюють турнірну таблицю ліги «Шахтар-2», ЦСКА-2 та «Прикарпаття», в яких по 6 очок. А за ними йде величезна група команд, які набрали по 4 очки. Саме вони й підстьобуватимуть лідерів і створюватимуть напруження в першості.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311136.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України